

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, כ"ה בכסלו תשפ"ג, 19.12.2022

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול

ישיבת מועצה מיוחדת ומן המניין מס' 20
 מיום שני, כ"ה בכסלו תשפ"ג, 19.12.2022

משתתפים:

ירקוני גדי	-	ראש המועצה
אלון דודי	-	סגן ראש המועצה, יתד
אהרון איתן	-	חבר מועצה, עמיעוז
בר יובל	-	חבר מועצה, בארי
שמואל ספקטור	-	חבר מועצה, חולית
בן ארי רבקה	-	חברת מועצה, כיסופים
מימון יהודית	-	חברת מועצה, יבול
השי רובין	-	חבר מועצה, ניר עוז
בוקובה תמיר	-	חבר מועצה, תלמי יוסף
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
דג'אווי רוויטל	-	חברת מועצה, ישע
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
בורנשטיין טל	-	חבר מועצה, נירים
אוקרט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים
צמח דורון	-	חבר מועצה, בארי
פלג אמיר	-	חבר מועצה, עין הבשור
כהן מירב	-	חברת מועצה, עין השלושה
גל נועם	-	חבר מועצה, שדה ניצן

מוזמנים:

ניר ים	-	מנכ"ל המועצה
עידו ליבנה	-	גזבר המועצה
יפה בוקובזה	-	הנהלת חשבונות
מירב ברקאי	-	מ"מ מנהלת האגף האסטרטגי
נפתלי לדר		

על סדר היום

1. מידע
2. חילופים במליאה
3. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023
4. סיכום תהליך הכנת התוכניות לשנת 2023 (נפתלי)
5. אישור תוכניות העבודה לשנת 2023
6. אישור תקציב 2023
 - 6.1 הצעת תקציב לשנת 2023
 - 6.2 דו"ח 2 למשרד הפנים
 - 6.3 תקציב שכר לשנת 2023

מר ניר ים: חג שמח....

רויטל דג'אווי בן יעקב: ניר, יש אפשרות לעשות פרידה נורמאלית ממתן?

מר ניר ים: לא שמעתי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: פרידה ממתן.

מר גדי ירקוני: מה? לא שומעים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: פרידה ממתן.

מר נועם גל: פרידה ממתן, בצורה מסודרת.

מר ניר ים: אנחנו רוצים להיפרד ממתן, אני חושב שאנחנו צריכים קודם להיפרד מכבי.

מר שמיל בלברמן: הם לא זזים, איפה האופוזיציה שתלחץ?

רויטל דג'אווי בן יעקב: שמיל, אל תגיד את זה. אל תקבע תודעה...

מר שמיל בלברמן: לא, רק מכס זה יבוא, נו?

מר ניר ים: בהחלט נעשה את זה, או במליאה האחרונה של השנה, או בראשונה של השנה הקרובה, ניפרד משניהם, לגמרי.

ועופר. אנחנו ניר, יפה, יפה על השאלה, אבל עכשיו את הכדור אצלנו.

מר גדי ירקוני:

אז אין בעיה, את הדברים האלה אנחנו רושמים. אנחנו נעשה מליאה

מר ניר ים:

פרידה ממתן, מעופר, מכבי, ואולי עוד כמה...

כל המנהלים שגמרו באותה שנה, נעשה מנהג חדש.

מר גדי ירקוני:

מנהלים שסיימו ב-2022, אנחנו נפרד מהם יפה, תוך שבועיים או

מר ניר ים:

שלושה.

טוב, מי שבגדול צריך היה לפתוח את המליאה הזאת, והוא מתנצל, כי הוא נתקע בפקקים, זה נפתלי.

אז הוא יגיע רק בסביבות שבע, שבע וחמישה. עד אז, אנחנו נתקדם קצת בלעדיו, ברשותכם.

1. מידע

לגבי מידע – לי לפחות יש שני דברים, לפני שאני מעביר לגדי להוסיף,

מר ניר ים:

ולדודי כמובן. דבר אחד, זה בעניין צוחר. מה שקורה בהיבט של צוחר, זה שמול משרד הפנים אנחנו לא מצליחים להתקדם, לא עם מינוי של חברים חדשים שנבחרו באסיפה בצוחר, וגם לא עם חברים שביקשו לחזור בהם מההתפטרות שלהם, הוועד הקודם. והתבקש ממשרד הפנים, לאשר את החזרה שלהם לתפקיד, גם זה משרד הפנים לא נענה לזה, אלא אם הם יעשו את כל הליך השאלונים והבקרה, והכול מההתחלה, אז זה די תקוע.

במצב הזה, שבו מסתיימת השנה, ובהיעדר ועד מקומי ביישוב צוחר, למעשה אפשר שהסמכויות שהגיעו ליישוב, יעברו למועצה. לא רק שאפשר, גם צריך. היישוב נשאר, מה שלא יהיה, באחריות המועצה, ואז למעשה ראש המועצה ממליץ על קבוצת עובדים שתנהל, למעשה, את היישוב.

מי שינהל את היישוב בתקופה הקרובה, ועד שייבחר ועד שיאושר על ידי משרד הפנים, יהיו גדי ראש המועצה, דודי סגן ראש המועצה ודרור אפרתי, שהוא למעשה עובד באגף האסטרטגיה, והוא אחראי על הצמיחה הדמוגרפית.

אלה שלושת האנשים שיקבלו את הסמכויות לניהול היישוב, מ-א' ועד ת', כולל גביית מיסי ועד מקומית, כולל חתימה על ציקים בחשבון, וכולל תשלומים למי שצריך, ובכלל. אז זה הסטאטוס של הנושא הזה, כרגע. כאמור,

מר נועם גל: ניר, סליחה שנייה, אתה יכול להרחיב טיפה מה עיקרי הבעיות שמה? אני שומע המון על צוחר, אני שומע על בעיות, אין לי מושג מה קורה שם. לתת לנו בהיילייט את עיקרי הבעיות.

מר ניר ים: בוא נאמר ככה, אם אתה... אני לא מומחה לבעיות צוחר. אם יש מישהו שרוצה להגיד את זה יותר טוב ממני, בבקשה.

מר גדי ירקוני: היום בעצם אי אפשר לנהל את היישוב הזה. כבר תקופה של כשלושה חודשים, אני חושב, נכון? מי שיעדכן אותי,

דוברת: מאוגוסט.

מר גדי ירקוני: יותר?

מר גדי ירקוני: לפני היום שהוועד התפטר.

דוברת: באוגוסט הוועד התפטר.

מר גדי ירקוני: באוגוסט הוועד התפטר. מאז, בעצם, חשבנו מה לעשות, הלכנו אני אנסה בקצרה, אולי זה למשך זמן עד שנפתלי יגיע, השאלה מוזמנת הייתה עכשיו.

לא, אבל בעצם הוועד התפטר, ואז אנחנו, מנהלי המועצה, באנו לאסיפת חברים ביישוב, סיפרנו להם את כל ת... וגם, אני לא יודע אם הוא בדיוק התפטר, אבל גם המזכיר הודיע לנו שהוא רוצה לסיים

את תפקידו, אז נכון הוא התפטר? או שהוא רצה לסיים את תפקידו, שהוא בעצם אולי מוכן להמשיך קצת.

אבל עד שהוועד התפטר, גם הוא רצה ללכת הביתה. ואז עשינו ישיבה, שאנחנו כל המנהלים היינו שם, והסברנו להם מה קורה עכשיו בצוחר, ושאנחנו מאוד מבקשים שיהיו בחירות, ושאנשים יבואו להיות בוועד, בגלל שבלי זה אי אפשר להפעיל את היישוב, ואנחנו מאוד רוצים לקדם אותו ולתמוך בו.

אחרי זה, היו שם אנשים שנרשמו לוועד, היו צריכים חמישה אנשים, אני לא זוכר בדיוק מי, זה הפרטים שאני יותר חזק, אז את תשלימי אחריי, את הפרוצדורה בדיוק.

אבל בקיצור, הוועד שנבחר שלחנו אותם למשרד הפנים, ושם התחילו בעיות. למה התחילו בעיות? מפני שהוועד הישן גם לא שחרר את החתימות שלו והוא בעצם התפטר, אבל הוא לא הסכים להעביר חתימות לוועד החדש, הוא עוד לא היה מורשה, אבל לא הסכים להעביר לא חתימות להם, ולא לאף אחד, ולא הסכים לחתום על שום חשבון...

מר שמיל בלברמן: למה?

מר גדי ירקוני: מה?

מר שמיל בלברמן: למה הוא לא הסכים?

מר גדי ירקוני: למה? מפני שהוא רצה לשלוט ביישוב, בלי לשלוט ביישוב, או לטרפד.

אני לא רוצה להגיד למה. עובדתית, כל אחד יחשוב למה, הוא לא נתן לנו אישור. לא הצלחנו אפילו להעביר משכורות של הרבש"צ, לא הצלחנו לשים את הדברים הפשוטים ביותר. זה אחרי שגם המועצה שמה שם כסף בניקיון, וניקתה בכוונה עם הוועד החדש, כדי להראות שעושים, השקענו שם הרבה כסף, של היישוב, ושלנו.

כשאני אומר הרבה, זה הכול, לא הגיע למאות, אלא לעשרות אלפי שקלים בודדים. אבל הם לא הצליחו לתפקד.

ואז גם התחיל שיימינג שם בתוך היישוב על הוועד החדש, שהוא, מפעילים אותו מנהלי המועצה, ופה ושם, ואז הם התחילו להתפטר. התפטרו אחד אחרי השני, ואז נתקלנו בשוקת שבורה, שבעצם אין לנו ועד חדש, והוועד הישן, תרתי משמע, מפריע ועושה קולות שהוא רוצה לחזור. זה דבר, כל מה שאני מספר לכם לקח חודשים. תיכף מירב וניר ימשיכו את הפרטים האלה.

ואז התחלנו את ההלוך והחזור עם משרד הפנים, משרד הפנים לא מצא לנו שום פתרון, הוא ידע איך להגיד לא. לא מצא שום פתרון איך לעזור לנו, ולתת לנהל את היישוב הזה, או שכבר יאשר חברים לוועד, או שיתן לנו. עד רמת המנכ"ל שטיפל בזה כמעט כל יום, אבל היועצים המשפטיים שלהם עצרו כל מקום, וכל מי שרצה, רק אמר, תביא אור ירוק, ולא קידם אותנו.

ואז אמרנו למשרד הפנים – תקשיבו, היישוב הזה מתמוטט, אי אפשר לעשות שם כלום, אי אפשר לעבוד, כשיש ואקום, ממלאים אותו, אתם יודעים, אנשים שאנחנו לא רוצים שימלאו אותו. וגם ישוב שלא מנוהל, בייחוד ישוב כזה, מתמוטט.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אם זה היה תלוי בכם,

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך,

רויטל דג'אווי בן יעקב: את מי הייתם מעדיפים?

מר גדי ירקוני: אני אגיד, אנחנו רצינו שיהיה ועד. א' – באו אנשים חדשים, סוף כל

סוף בישיבה ההיא. וגם אחרי זה, לוועד, הגיעו כבר חבר'ה מצוחר ג', חדשים. וסוף כל סוף ראינו שגם בא, מאוד חשוב, שיש שם גם אנשים מהוועד, מהיישוב הישן, וגם אנשים מהיישוב החדש. כאילו, זה יישוב אחד, אבל תושבים חדשים, לא מה...

רויטל דג'אווי בן יעקב: כן.

מר גדי ירקוני: זה סוף כל סוף התחיל לקרות, וסוף כל סוף התחילה להיות שם קצת

תרבות, עם המועצה ועם איכות הסביבה, התחילה לעבוד עם הילה, ועם דודי, והתחלנו לראות שם קצת צעדים חיוביים. וגם אנחנו התכוונו לעזור ולתמוך ולתת, אבל הוועד נשבר מאוד מהר. בגלל ש-א' הוא בא אלינו בטענות, שאנחנו לא עוזרים. בגלל שזה הכי קל. אבל אני אומר לכם עוד פעם, זאת לא הייתה הבעיה הגדולה. הבעיה הגדולה שהם בעצם, בתוך היישוב, לא נתנו להם לעבוד. גם הוועד הישן, וגם זה. ואז לצערנו הם התפטרו.

ואז, כמו שאמרנו, הגענו לשוקת, ואז אמרנו למשרד הפנים – תנו לנו, לא משנה מה. כמו שתאשרו ועד, מי שאתם רוצים, גם את הוועד הישן, גם את החדש, רק שיהיה שם ועד. ודבר שני, אנחנו מוכנים לקחת, רוצים לקחת את האחריות בוועד ממונה אם לא. אבל הם לא יכולים לתת לנו ועד ממונה.

ואז זה הסתבך, ועד שהגענו לפתרון של שבוע שעבר, נכון? שבוע שעבר, שהם בדיוק מה שניר סיפר, שזה לצערי הדבר היחיד שנותן לנו, בינתיים, אפשרות לנהל את היישוב הזה. הכוונה היא שיש שלושה בעלי זכות חתימה, יהיו עוד אנשים מהמועצה, ועוד אנשים מהיישוב שניקח איתנו, לנהל את היישוב הזה, עד הבחירות של אוקטובר – נובמבר, אני לא זוכר מתי. אוקטובר.

או שמשרד הפנים יאשר לפני.

מר דודי אלון:

או שמשרד הפנים יאשר את זה, אבל...

מר גדי ירקוני:

זה לא מוגדר כוועד ממונה ממשרד הפנים, אלא מן יצור ביניים כזה?

מר אמיר פלג:

יצור ביניים, בגלל שהם לא מוכנים לאשר לנו. הם יודעים מה להגיד

מר גדי ירקוני:

לא, הם לא יודעים מה להגיד כן. רגע, בסדר רגע.

בעצם ככה אנחנו דחויים, והדבר הכי חשוב, ואני אומר לכם, לא משנה מי ומה, רק שיהיה כבר מישהו שהוא יכול להיות הכתובת.

דברים פשוטים, כמו מים וחשמל, ומשכורות, וגינון, כלום לא יכולים להוציא משם. עכשיו, אני לא רוצה להגיד לכם שיש שם גם ועד הנהלה, וגם עוד ועד אגודה, שיש שם כספים אחרים, שלקחו

מהמשתכנים, ואנחנו מפחדים שיוציאו אותם לא כמו שצריך.

יש שם הסתבכות מאוד גדולה. זה המצב שאנחנו תקועים עכשיו, ולפני שאני אתן לך, תמיר, אני אבקש מניר ומירב, בגלל שהם מומחים לכל הפרוצדורות, שיגידו איפה זה נתקע בפרוצדורות, בפרטים הזה. אבל זה באמת, אני רוצה להגיד לכם, זה טיפול כמעט יומיומי של שלושתנו בזה, עם המנכ"ל ועם... לא יאמן איך המדינת חלם. מדינת חלם. אבל מירב, בואי הנה למיקרופון, אליי.

גב' מירב ברקאי: אני רק רוצה לחדד שאנחנו לא ויתרנו על התהליך הזה, שבעצם משרד

הפנים יאשר. מה שיבוא קודם, אם הבחירות יבואו קודם, אז יהיה ועד שיתמנה מתוקף הבחירות. אם משרד הפנים יאשר, כרגע יש לנו ארבעה.

בעצם, כל התהליך מאז שהוועד התפטר, היה בליווי משרד הפנים, שאמר בדיוק מה צריך לעשות. בחודש אוגוסט הלכו ועשו את הבחירות, בדיוק לפי הנחיות משרד הפנים, היו את החמישה, כמו שגדי עדכן.

לאורך הזמן, בגלל שמשרד הפנים, מדינה, ספינה גדולה, לוקח לה זמן לכוון את עצמה, היא לא עובדת בקצב שלנו.

מר גדי ירקוני: היא גם לא מתחברת.

גב' מירב ברקאי: ובגלל שהאישור נמשך, באמת כמו שגדי אמר, נשאר שניים מתוך

החמישה. בינתיים הצטרפו עוד שניים. זאת אומרת, שכרגע אצל משרד הפנים, יש ארבעה אנשים שאנחנו בתקווה, כי באמת, מבחינתנו, כל מה שהישוב אומר שמתאים לו, כרגע אנחנו אומרים – משרד הפנים יאשר.

לא ויתרנו על התהליך הזה, שאכן יאושר הוועד. זאת אומרת, שהאצלת סמכויות, אנחנו מגיעים בעצם לתאריך שבו צריך, שהמועצה צריכה להאציל סמכויות לוועד המקומי. אין למי להאציל סמכויות.

המשמעות, אם אין למי להאציל סמכויות, היא שזה עובר למועצה. שוב אני אומרת, במידה ומשרד הפנים יאשר עד לפני הבחירות, אז אנחנו נחזיר את האצלת הסמכויות לוועד שמשרד הפנים יאשר.

במידה והוא לא יאשר, והבחירות יגיעו קודם, אז זה יהיה לוועד שיבחר.

מר אדוארד קוברסקי: גם אם... עדיין צריך להיות.

מר גדי ירקוני: מה אתה אומר? לא הבנתי.

מר אדוארד קוברסקי: גם צריך, באוקטובר יש בחירות? כולם בוחרים.

גב' מירב ברקאי: למשרד הפנים הרבה יותר קל לאשר כשיש... ככה הוא יודע לעבוד. יש

בחירות מוניציפאליות, נבחרים ועדים, זו הדרך שבה הוא יודע לעבוד.

מר אדוארד קוברסקי: לא...

גב' מירב ברקאי: כל מה שיוצא לו מהדרך, שמה הוא מתקשה לקבל החלטות מהירות.

מר אדוארד קוברסקי: עוד פעם צריך לעשות.

מר דודי אלון: כן, ברור. בכל מקרה, לכל המאוחר זה עד אוקטובר 23, וצריך לוודא

שתהיה שם רשימה מספיק ארוכה, שגם אם יש בדרך עיפות בכוח, אז יש כבר עתודה של...

מר גדי ירקוני: או הפוך, או שלא תהיה רשימה בכלל.

מר דודי אלון: אז זה סיפור אחר.

מר גדי ירקוני: כן.

מר דודי אלון: אז זה ועדה קרואה.

מר תמיר בוקובה: גדי, התייחסת לוועד של האגודה הקהילתית ו-ועד מקומי, אתם מחליפים את כולם בעצם?

גב' מירב ברקאי: לא. הוועד הקהילתי, לנו אין שום סמכות.

מר ניר ים: הוועד הקהילתי ממשיך לתפקד, הוא קיים, אין לו בעיה.

מר אמיר פלג: זה ועד של תושבים?

מר ניר ים: גם יש לו כסף.

מר גדי ירקוני: זה מה שאמרתי בסוגריים.

מר תמיר בוקובה: בסדר, בגלל זה ניסיתי להבין, בסדר גמור. הם ממשיכים לתפקד כרגיל. עכשיו, מה ימנע...

מר אמיר פלג: ועד קהילתי של תושבים? או ועד ממונה גם?

מר תמיר בוקובה: לא, קהילתי.

גב' מירב ברקאי: תושבים.

מר אמיר פלג: תושבים.

מר תמיר בוקובזה: מה ימנע מהתושבים...

מר ניר ים: א' – בגדול, אני חייב להגיד לכם שזה די אותם אנשים, ככה שזה די פשוט שמה הסיפור.

מר תמיר בוקובזה: לא, זה לא, בדיוק. ברגע שגדי, דודי, ומי עוד?

מר ניר ים: לא, עד היום.

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה. ואני עכשיו שואל, מכיוון שאנחנו יודעים שהמצב שלהם גירעוני, והמצב שמה לא פשוט, מה ימנע מהם לבוא ב-1.11, אחרי הבחירות ולהגיד – מועצה יקרה, את ניהלת, קחי בבקשה את החובות, תסתדרי עם זה. ראש המועצה ניהל אותנו, לא אנחנו, ולבוא ולהפיל את כל האחריות, ואת כל הבלגאן שיש שמה, שאני לא יודע בכלל את הפרטים שלו, אבל זה בכלל לא משנה, על המועצה. ולהגיד – בבקשה, תתמודדו.

מר ניר ים: נכון.

מר תמיר בוקובזה: אתם יצרתם את זה.

מר ניר ים: זה בדיוק מה שיקרה.

מר גדי ירקוני: זה מה שיקרה.

מר תמיר בוקובזה: אם אנחנו יודעים את זה,

מר ניר ים: חד משמעית.

מר גדי ירקוני: אנחנו יודעים את התסריט. בואו, אם יהיה שם בור, הם יבואו בטענות.

גב' מירב ברקאי: כרוניקה של קטסטרופה ידועה מראש.

דובר: אתה יכול לקחת את האחריות לנצח.

מר גדי ירקוני: כן.

דובר: גם הייצוג מעכשיו והלאה, ואז הכול ייפול...

מר גדי ירקוני: זה המצב של עכשיו פשוט.

מר תמיר בוקובה: ברור לי. אז צריך להתעסק בזה גם בתוכניות של המועצה, ובתקציב של המועצה, איך היא מתמודדת עם זה. כי לבוא ולהגיד, להתעלם מזה, ובנובמבר זה ינחת עלינו עם חוב של אלוהים יודע כמה...

גב' מירב ברקאי: אנחנו ננהל את זה.

מר תמיר בוקובה: לא משנה, עדיין יהיה חוב, כנראה. גם אם ננהל את זה. הוא כבר קיים, אני מבין.

מר ניר ים: בוא נגיד ככה,

גב' מירב ברקאי: אבל גם הכסף קיים. לא אפשר היה לעשות כלום עם הכסף.

מר תמיר בוקובה: הכסף לא קיים.

גב' מירב ברקאי: הכסף, אנחנו לא יכולנו לעשות שום דבר עם הכסף של הוועד.

מר תמיר בוקובה: היום הוועד מאוזן? תקציבית, הוא מאוזן? לא משנה אם הצלחתם תזרימית להוציא, לא להוציא.

מר ניר ים: כן, כן. היום הוועד מאוזן, אין לו בעיה, הוא גם מתנהל בסכומים יחסית, מאוד קטנים. כל המקורות שלו זה המיסי ועד מקומי, שהם ככה נמוכים, ועוד על אחת כמה וכמה בצורך, שלא כולם שמים...

מר תמיר בוקובה: מה זה, הם לוקחים את המקסימום לא? שלושים אחוז.

מר ניר ים: לוקחים שלושים אחוז, כן.

מר תמיר בוקובה: לא נמוכים.

מר ניר ים: כן, אבל זה יישוב יחסית קטן, ומלא פטורים, ומלא...

מר דודי אלון: והגבייה היא של המועצה עדיין, המועצה גובה את זה.

מר ניר ים: המועצה אחראית על הגבייה, הגבייה היא קשה מצד אחד. מצד שני, באמת, רמת ההוצאות גם נמוכה. איפה שיושב כסף, יושב יחסית לא מעט כסף, זה בוועד הקהילתי, אוקיי? בעיקר כספים שהמקור שלהם הוא שיווק של מגרשים חדשים בצורך. שזה בסדר גמור.

מר תמיר בוקובה: באגודה הקהילתית יושב...?

גב' מירב ברקאי: כן.

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקובה: כסף של שיווק מגרשים?

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקובה: אגודה קהילתית היא וולונטרית בכלל, איך היא...?

גב' מירב ברקאי: לא לא, אגודה קהילתית אתה מקים אותה כדי לעשות קליטה.

מר גדי ירקוני: לא,

מר ניר ים: יש פה דברים שצריך לפתור אותם,

גב' מירב ברקאי: זה לא כמו במושב, זה ישוב קהילתי.

מר תמיר בוקובה: לא מבחינת עבודה קהילתית, אבל בסדר.

מר ניר ים: יש עוד כמה דברים שצריך לפתור אותם. אבל הסיפור המרכזי הוא

קודם כל, מה שאמרת נכון, גם התנהלות רגילה, זה מה שהיה קורה, סוף שנה היו באים, אומרים – תחתמו על הצ'ק, והיינו חותמים. כי זאת אחריות שלנו.

אבל, בדרך, אנחנו נפגוש עוד פעם את רפי נשיא. רפי נשיא יבוא עם ההמלצות שלו, לטפל ב... למעשה, נקרא לזה עם התוכנית, עם המודל, לחיזוק יישובים קהילתיים, ביניהם צוחר. וכל ההבדל יהיה, אם חותמים על הצ'ק אחרי, או חותמים על הצ'ק לפני, כי זה מה שיקרה בעבודה שרפי נשיא יציג. הוא יראה איך אפשר באמצעות, כמובן, כסף קודם כל, להחזיר את המערכות לתפקד, ואחר כך לאט לאט לגמול את היישוב מהתלות הזאת, הכלכלית במועצה. אבל, זה תהליך.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יש לזה סעיף תקציבי?

מר ניר ים: שמתחיל בהזרמת כספים,

מר דודי אלון: עוד לא.

מר ניר ים: והוא לא נגמר כל כך מהר. אז כן, זה יעלה למועצה לא מעט כספים.

מר גדי ירקוני: אני אגיד לשאלה שלך,

מר תמיר בוקובזה: וזה תוקצב בתקציב?

מר דודי אלון: לא.

מר ניר ים: לא.

מר גדי ירקוני: הלוחות,

מר ניר ים: זה לא מופיע בתקציב. זה עדיין לא מוכן, כשזה יגובש, במידה וזה

יקבל את האישור של המליאה, ויקבל סדרי עדיפות, אז אנחנו נראה איך אנחנו מיישמים את זה,

אבל לא יכולנו לעכב את התקציב בשביל הדבר הזה.

מר גדי ירקוני: אנחנו, העבודה לצערנו, נגמרה מאוד מאוחר. אנחנו רצינו שהיא כבר תיגמר יותר מוקדם, שנסיפק לעשות סבב עם העבודה הזאת, איפה שצריך. לצערנו, היא לא נסתיימה. אנחנו, המטרה שלנו, להביא אותה במהלך מרץ להחלטת המליאה. אחרי שנעבור את היישובים הקהילתיים, את מנהלי המועצה,

מר יובל בר: הם כבר נחשפו?

גב' מירב ברקאי: הם היו חלק מהתהליך.

מר גדי ירקוני: הם היו שותפים.

גב' מירב ברקאי: הם היו חלק מהתהליך, הם לא נחשפו למודל.

מר גדי ירקוני: הם לא ראו, עוד פעם, אני מזכיר לכם שזה שלושה יישובים, שאנחנו בסוף צריכים לבנות לכל אחד משהו משלו, וגם תמונה כוללת. וכל אחד שונה. אני מקווה, אני מאוד מקווה, בגלל שראיתי את הטיוטה, היא לא פשוטה בכלל, שאם נצליח להביא אותה הנה, לכם, לדיונים, עד אמצע מרץ, זו תהיה הצלחה, ואז את הרבעון הבא, נתחיל כבר אחרי שנמצא תקציב, להחלטה, אתם תחליטו כמה כספים וכמה זה. אני אומר עוד פעם, העבודה היא מאוד גדולה ומקיפה, ואנחנו בגלל זה, לא יכולים להביא אותם בזריזות. צריכים לעבור את כל הצוותים שצריכים לדון בזה. כמו שאמרתי, גם מנהלי המועצה לא נחשפו לזה, רק צוות מאוד מצומצם, גם מנהלי היישובים לא נחשפו, וגם אתם לא נחשפתם, אז בגלל זה...

מר ניר ים: הקשב. הקשב.

- מר גדי ירקוני:** על מה דיברנו בדיוק? על העבודה של רפי נשיא, אז למה נכנסת?
- דוברת:** סתם, כי זיו רצתה לראות...
- מר גדי ירקוני:** זיו בואי, בואי, בואי, יש סופגניה.
- דוברת:** ביי, סליחה.
- מר גדי ירקוני:** רגע, את רוצה לדבר על רפי? זהו, יש עוד שאלות על...
- גב' סילביה גרין:** יש לי שאלה – יש ברשימה...
- מר גדי ירקוני:** לא על צוחר?
- גב' סילביה גרין:** יש 12 יישובים, 11 יישובים נוספים שאין להם האצלת סמכויות.
- מר דודי אלון:** לא הגענו לזה.
- מר תמיר בוקובזה:** אישורי תקציב? על מה אנחנו מדברים.
- מר דודי אלון:** עוד לא הגענו לזה.
- מר אמיר פלג:** יש 14 שלא אישרנו להם האצלה. זה סעיף 3.
- מר ניר ים:** כן, לצערנו, אנחנו נגיע לסעיף הזה, לצערנו היישובים לא ממש

ממושמעים בעניין הזה. בעיקרון, צריכים במהלך אוקטובר להביא את הבקשות לאישורי תקציב, את הבקשות להאצלת סמכויות. מעטים מביאים את זה באוקטובר, כל השאר, מה שנקרא, עם התקדמות השנה, מביאים את זה לאט לאט אחד אחד.

בסוף אבל, כולם מאושרים. אז לפעמים לוקח זמן, בדרך כלל עד לסביבות פברואר, גג מרץ. זה עדיין אפשרי. אז יאושרו אחד אחרי השני, וזה בסדר.

מר תמיר בוקובזה: ניר, בנושא הזה,

מר גדי ירקוני: אני מזכיר רגע, בנושא הזה,

מר ניר ים: כן.

מר גדי ירקוני: שנייה, ואני אתן לך, בנושא הזה, אני מזכיר לכולם שעוד כחודש או משהו כזה, יבוא הנה אישור של התבי"ר של החמישה יישובים, שאמורים לקבל כסף מהפיס, ואחד התנאים שלהם להפנות לקול הקורא, זה שהם עשו את זה. אז אם אנחנו נפרסם את זה בינואר – פברואר, את הקול קורא, אחרי שהוא יעבור פה, והם לא יגישו, אותם יישובים, הם גם לא יוכלו להגיש לקול קורא.

אז אני אומר לכם כבר, כל הנציגים פה של היישובים, אנחנו לא יודעים מי אלה יהיו עוד, אבל כדאי להגיד לכל היישובים שיזכרו שזה מגביל. אחרי זה לא נוכל להגיד, טוב, בואו נעשה הנחות לאיזה יישוב כזה או אחר.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אבל למה אנחנו לא יודעים? זה לא מי שעמד בקריטריונים שנה שעברה, ולא נכנס לסבב, אז יכנס לסבב הבא?

מר גדי ירקוני: לא. לא בהכרח. כל שנה מגישים חדשים. הרי כל שנה, אנחנו התחלנו מאלה שהיו מחוץ לעוטף, אחרי זה זזנו לעוד זה, ואני אומר לכם מה הקריטריונים בעל פה שם,

אוקיי?

מר דודי אלון: מי שלא זכה בשנה שעברה, תיאורטית יכול להגיש השנה גם.

מר גדי ירקוני: כן. יש את הקריטריונים שאתם שמתם.

מר דודי אלון: בדרך כלל, בסופו של דבר, רוב היישובים, רוב מוחלט שלהם, הגישו תקציב לוועד מקומי בשנה שעברה. זה עניין של לא כולם עושים את זה לפני סוף דצמבר, אבל...

מר גדי ירקוני: אבל כדאי להגיד להם לעשות את זה לפני הקול קורא.

מר דודי אלון: נכון.

מר גדי ירקוני: מפני שאחרת הם לא יוכלו לגשת לקול קורא.

מר ניר ים: בואו נאמר ככה, בנושא הלחץ שלנו על היישובים, להביא את החומרים האלה, לקבל את האישורים, הם יחסית לא חזקים במיוחד. אז כן.

מר תמיר בוקובה: רפי נשיא, שהיה פה לפני שתי מליאות, או שלוש,

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקובה: הסביר על היישובים.

מר ניר ים: כן.

מר תמיר בוקובזה: התחיל לגעת בנושא של וועדים מקומיים ובתקציבים והאצלת סמכויות, וזה עדיין, מבחינת לדעתי, רוב חברי המליאה, ואני בטוח, זה חור שחור עדיין. בסדר? אנחנו יודעים כל כך מעט על הסיפור הזה, וכל פעם אנחנו מגלים, הנה, עכשיו הסיפור עם צוחר, שפתאום מגלים – רגע, יש מעורבות הרבה יותר גדולה ממה שחשבנו ביישובים. ונשמח אם תוכלו לארגן איזשהו יום, ערב, העמקת ידע כזאת בנושא היישובים, ועדים מקומיים, שנלמד את הנושא.

מר יובל בר: אבל אתה זוכר, פעם הביאו מומחה בנושא הזה.

מר תמיר בוקובזה: מה זה?

מר דודי אלון: יש אצל ניר ספר. אמיתי.

מר תמיר בוקובזה: הייתי שם, הייתי בכנס הזה.

מר ניר ים: הוא היה.

מר תמיר בוקובזה: באולם.

מר יובל בר: כן.

מר תמיר בוקובזה: הייתי בכנס, הוא עדיין, הוא התייחס לעבודה הפנימית של הוועדים, ולא ליחסים של מליאה – ועדים, ומועצה – ועדים.

הייתי שמח שדווקא בנושאים האלה שאנחנו מאשרים פה כל פעם, ותמיד אני אשאל את אותה שאלה, ותמיד התשובה תהיה אותו הדבר, שנעמיק שנייה בסיפור, נבין רגע מה המשמעות של

התקציב הזה, למה רושמים שם אחד שמונה מאות אלף ש"ח, ואחד אפס, ושניהם חיים בשלום עם זה, וזה טוב לשניהם באותה מידה. כל הסיפור הזה ממש לא ברור, ונשמח לקבל איזושהי העמקה בנושא.

מר דודי אלון: זה לא ברור משנות החמישים.

מר יובל בר: אין מומחה אחד שיבוא ויגיד לך ובסוף יהיה הכול ברור.

מר תמיר בוקובזה: אני מנסה,

מר יובל בר: זה נושא שאין עליו תשובות. גם ההוא,

מר גדי ירקוני: אני חושב שמה שאמרת זה נכון. כדאי לעשות את זה לקרוא לכל הוועדים, בגלל שזה לקראת הבחירות הרבה יותר...

מר תמיר בוקובזה: לוועדים היה. באולם היה לוועדים, בהתייחס לוועדים. דווקא למליאה, יש שם פחות התייחסות.

מר גדי ירקוני: טוב.

מר ניר ים: כן, אז זה בסדר, אנחנו...

מר גדי ירקוני: אני אמרתי,

דובר: אנחנו מחרימים את המועצה. מגישים ישירות למשרד הפנים.

מר גדי ירקוני: שיהיה יום למליאה, ויקראו גם לכל הוועדים ... היום, ומי שרוצה

להיות חבר ועד, נזמין אותם מהישובים לאיזה יום עם רפי. זה נראה, נכון? הוא מסביר טוב? נעשה לא מליאה,

דוברת: ערב פתוח, לכל מי שרוצה להעמיק בנושא ה...

מר גדי ירקוני: אבל צריכים לפרסם את זה טוב.

דוברת: כן, ברור.

מר גדי ירקוני: באחריות רפי.

דוברת: אגף אסטרטגיה, מי שיהיה שם קודם.

מר ניר ים: אז זה בעניין הוועד של צוחר. דבר נוסף, בעקבות הבקשה של חי לסיים את תפקידו כיועמש המועצה, אנחנו כן מתארגנים ליציאה למכרז חדש. קודם כל, תעמוד לשאלה ולהכרעתו של ראש המועצה, האם היועמ"ש הבא יהיה עובד מועצה, או חיצוני. ואחרי שזה ייסגר, אז נעשה את הנוהל, ונבחר, בשעה טובה. יכול להיות שזה ייקח חודש, ייקח חודשיים, אבל זה סדר הגודל שנדרש, כדי להשלים את המהלך הזה של בחירת יועמ"ש חדש.

מר תמיר בוקובה: ושתעבירו את המכרז,

מר ניר ים: ברגע שיהיה מכרז, נקרא לזה טיוטת מכרז כמעט מוכנה לפרסום, זה יבוא לידיעת חברי המליאה, ותוכלו, כל אחד בזמנו, להסתכל על זה, ולהעביר הערות, אם אתם חושבים שנכון לשנות משהו, להוסיף, לגרוע, זה יעבור עיבוד נוסף ויצא. לא בהכרח, אני אומר, מדגיש את זה, יקבל את אישור המליאה. זה לא, אבל כן אפשר יהיה להטמיע הערות או בקשות שהן בטווח הסביר וההגיוני.

מר דודי אלון: מכרז לכמה שנים?

מר ניר ים: המכרז יצא ל-4-5 כמו שמקובל,

מר תמיר בוקובה: מקובל שש.

מר גדי ירקוני: אז שש.

מר תמיר בוקובה: זה הוראות משרד הפנים, שזה לשש שנים. אפשר פחות, מותר. חמש זה לא טוב, כי אז זה עוד פעם נופל על שנת בחירות.

מר ניר ים: בדיוק, נופל על בחירות וזה...

מר גדי ירקוני: דווקא שש הפעם ייפול על הבחירות.

מר תמיר בוקובה: לא, חמש שנים...

מר ניר ים: צריך להיזהר, צריך לא לסיים את זה בזמן בחירות, וכאמור, גם על

זה הייתה התלבטות מסוימת. אם נכון להגביל את זה בזמן, כי יש בחירות, ולך תדע מה תהיה רוח המליאה, מי יהיה ראש המועצה הבא, ולא כדאי אולי לכבול כבר את הידיים שלו או שלה, עם יועץ משפטי שרק מתחיל את העבודה שלו במועצה.

אבל עדיין, אנחנו יודעים שבעולם שלנו הכול פתוח, יועמ"ש יכול שלא ימצא חן בעיניו מה שהוא מוצא במועצה ולבקש להתפטר, אותו הדבר הפוך, גם יכול ראש מועצה, כזה או אחר, להחליט שלא מתאים לו, ולסגור את ה...

מר דודי אלון: רק צריך שאת הנייר שבסוף יכריע, ראש המועצה או איך שזה הולך להיות מוכרע, אם זה מכרז פנימי או חיצוני, בעצם כן יוצג הסימוכין שלו, כדי שיהיה לזה גם היבט טיפה יותר שקוף, אחרי כל הסאגה שהייתה בדבר הזה. זאת אומרת, אני לא כרגע מביע דעה על יועץ חיצוני, אבל שהעבודה הזאת תהיה שקופה לכל חברי המליאה, טרם הישיבה למכרז.

מר גדי ירקוני: המסקנה תהיה, כן.

מר דודי אלון: המסקנה עם הסיבות.

מר ניר ים: זהו, מבחינת הדברים שלי יש למסור, אם יש שאלות...

מר אמיר פלג: ניר אם אפשר משהו קטן, בעניין הזה, יש את חוזר המנכ"ל בדיוק לנושא הזה, והוא קובע שצריך לבוא, ההחלטה צריכה להתבסס על שתי חוות דעת עיקריות – אחת של גזבר הרשות המקומית, שצריך להתייחס לנתונים הכספיים, העסקה פנימית, חיצונית וכו' וכו', ושל מנכ"ל הרשות, בנוגע להיקף שירות הייעוץ המשפטי. זאת אומרת, צריך להיות פה איזה הליך שמופיע, הכול מופיע.

מר ניר ים: זה נכון.

מר גדי ירקוני: אנחנו עובדים לפי זה.

מר אמיר פלג: אני מזכיר שנאמר שגם זה יובא לדיון במליאה.

מר גדי ירקוני: לא, זה לא כתוב בחוזר מנכ"ל.

מר אמיר פלג: לא, הוחלט וניר הציב במליאה המיוחדת שהייתה בנושא היועמ"ש, שיהיה דיון כזה גם במליאה, על היתרונות והחסרונות.

מר גדי ירקוני: נביא, נסביר, זה לא יהיה להחלטת המליאה, כמו שהקול קורא אומר.

מר אמיר פלג: אוקיי.

מר גדי ירקוני: לא הקול קורא, סליחה. חוזר מנכ"ל.

מר ניר ים: גדי, אתה רוצה להוסיף עוד משהו על המידע?

מר גדי ירקוני: איפה הוא, נפתלי... סתם, דיברנו לפני שבוע... על דיה עוד לא נחתם, מה?

מר תמיר בוקובה: יש לך משהו חדש לספר על 232 בקטע מבטחים – מעון ומעון צפון?

מר גדי ירקוני: עובד, יהיה גמור.

מר תמיר בוקובה: מבטחים – מעון.

מר גדי ירקוני: כן.

מר תמיר בוקובה: התחילו? יצא מכרז?

מר גדי ירקוני: הוא אמור...

מר תמיר בוקובה: קרה משהו? זה סתם עדכון...

מר גדי ירקוני: לא, א' – בואו אני אגיד לכם עוד משהו שאני אומר אותו 90%, לא 100. כנראה בכל הצמתים החדשים, לצערי אבל לשמחתכם, יהיו רמזורים.

מר אמיר פלג: בכולם?

מר גדי ירקוני: בכל החדשים.

מר תמיר בוקובה: זה שונה ממה שהיה פה בישיבה.

מר גדי ירקוני: בישיבה אמרתי 90%. אני חושב שחבל, אבל אני לא מהנדס, זה סתם, דעתי לא חשובה בנושא. סתם אמרתי, דעתי לא חשובה בנושא.

מר תמיר בוקובה: מבטחים גם נכנס?

מר גדי ירקוני: רגע, ודבר שני, חבר'ה, אנחנו לא מהנדסים פה, ידעתי, תמיד...

מר איתן אהרון: הפגישה שהייתה פה...

רויטל דג'אווי בן יעקב: איתן, תתרכז.

מר איתן אהרון: רותם בוקסבאום הוחלף במליאה?

מר ניר ים: אתה קופץ בסעיפים.

מר גדי ירקוני: חבריה, רגע, זה דבר אחד. דבר שני, כן, התחילו קידום זמינות בקטע הזה. קידום, אתם רואים כבר את העצים שמסומנים שם בקטע שהעבודה מתחילה. כמו שאמרת, המלחמה עכשיו תהיה על חצי מיליארד שם נוספים, מצומת מעון עד סעד. זה קטע מאוד יקר וגדול, אבל זה לא צריך...

דובר: חצי מיליון, או מיליארד?

מר גדי ירקוני: חצי מיליארד.

מר תמיר בוקובה: על חצי מיליון לא רבים. בהקשר של העצים, דיברנו בישיבה שהייתה, שצריכים בעצם לעקור אותם, וקק"ל, או לא יודע מי שאחראי על זה, לא יאשר עקירה שלהם סתם,

מר גדי ירקוני: זה טופל, אני אתאר לך שיחה שניר לא ממשיך למשוך זמן. רוב העצים, לא רוב, את מה שצריך מעבירים אלינו, לייעור ביטחוני, ומה שלא צריך, אני לא יודע מה יעשו.

מר דודי אלון: יהיה שווי כסף,

מר גדי ירקוני: כן, הם רוצים...

מר נועם גל: תמיר,

מר גדי ירקוני: הנה.

מר נועם גל: תמיר, אני מתעסק בנושא הזה של פיתוח הנוף המועצתי, אני מקווה שמתישהו אני אצליח להביא את זה למליאה, להציג את כל הפרויקט הזה.

מר גדי ירקוני: בדיוק.

מר נועם גל: הסיפור של העצים, יש איזו אילוזיה שיש איזשהו סכום שאנחנו נקבל כפיצוי. אבל בסופו של דבר, לא נקבל אגורה, אבל לעומת זאת, אנחנו נוכל להצביע על העצים העקורים, באיזה חלופות אנחנו רוצים. חלק גדול ישמש כנראה לייעור ביטחוני.

מר תמיר בוקובה: מה שעוקרים, לשתול אותו מחדש.

מר נועם גל: כן.

מר תמיר בוקובה: כן, אני אומר, בסדר, נהדר... לא התייחסתי לכסף. אז חיפשו פתרון מה לעשות עם העצים, כדי לא להרוג אותם, לא לעקור אותם.

מר נועם גל: זה מעין בנק, שאנחנו נוכל גם לקבל בעתיד חלופות לעצים האלה, לדברים אחרים, על פי התוכנית עם החזון, שמתישהו תגיע לאישור...

מר תמיר בוקובה: נהדר, ואם יהיו עצים מיותרים,

מר גדי ירקוני: יש מלא מיותרים.

מר נועם גל: אז המועצה יכולה לפרסם ביישובים שירצו לנטוע אצלם, בשטחים...

מר גדי ירקוני: אני לא מתעסק עם זה.

מר נועם גל: כשנגיע לזה, אני אסביר...

מר גדי ירקוני: יש 4000 עצים, לפי דעתי... שצריכים להעביר. זו לא בעיה שלנו. אבל בואו נמשיך הלאה. הדבר הזה שהודעתי לכם, שכנראה תהיה חתימה בדיה. הייתה ישיבה מאוד סוערת ונחמדה, לא הגענו,

מר ניר ים: רגע, הלו...

מר גדי ירקוני: ייקח עוד שבוע, אני מעריך שבועיים, ותהיה חתימה. אתם יודעים, הם לוחצים, אנחנו לוחצים, משא ומתן,

מר תמיר בוקובזה: מה שאישרנו בעניין הקומפוסט? על זה אתה מתכוון?

מר גדי ירקוני: לא, לא, זה כבר סגור. המכרז הבסיסי, שלנו, הם הרי לא חתמו. הודעתי לכם שבגלל הקומפוסט הם לא חתמו.

מר תמיר בוקובזה: נכון.

מר גדי ירקוני: בסדר, יש לנו עוד איזה משא ומתן קטן, פה כמה שקלים, שם, אבל בסוף זה ייסגר בעוד שבוע – שבועיים, ובא לציון גואל. אני חושב שזה באמת, כשזה יהיה, זו פריצת דרך למועצה, גם לטיפול הסביבתי, וגם הרבה הרבה מאוד כסף שיגיע למועצה, אני מקווה שיהיו עוד פרויקטים כאלה, שנוכל להסדיר את החינוך.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זו אופציה ששווה לא לבטל ישר. אם ישוב רוצה, ויכול לתפעל את זה, גם ככה עם כל ההרחבות,

מר גדי ירקוני: את מה?

מר דודי אלון: את העצים?

רויטל דג'אווי בן יעקב: את העצים.

מר גדי ירקוני: עזבי, אני לא... אנחנו בדיה כבר.

מר איתן אהרון: אנחנו ברוטם בוקסבאום.

רויטל דג'אווי בן יעקב: רציתי, לפני שאנחנו עוברים לגמרי, להגיד שזה אולי לא רעיון שכדאי לבטל על הסף.

מר גדי ירקוני: ניר שמע, אני פחות שמעתי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: סבבה.

מר גדי ירקוני: לא, שמעתי, אבל אני לא... את יודעת, תלוי במה אתה מתעסק. אני לא... לא יודע. יש לנו... לא אמרתי...

מר ניר ים: אני אתן לדודי, רק רציתי את בת שבע, כדי להגיד לה תודה רבה.

מר גדי ירקוני: נכון.

(מחיאות כפיים)

בת שבע: בכיף, באהבה.

מר גדי ירקוני: אתם יודעים שבת שבע, פעם אחת צריכה להפתיע אותנו עם שקשוקה.

בת שבע: מה?

מר גדי ירקוני: מתי שקשוקה?

בת שבע: אני... בפעם הבאה שקשוקה, אני עושה.

מר גדי ירקוני: שקשוקה. חריפה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא חריף.

מר גדי ירקוני: היא תעשה אחד כזה וכזה.

מר תמיר בוקובזה: רגע, צריך לאשר את זה בתקציב שקשוקה של בת שבע, זה לא ככה.

מר דודי אלון: שני עדכונים שלי.

מר חנניה אווקרט: דודי, אפשר משפט אחד?

מר דודי אלון: בטח.

גב' יפה בוקובזה: אחרי שתאכלו את השקשוקה של בת שבע, מיד תאשרו את התקציב.

מר גדי ירקוני: היא לא עושה את השקשוקה.

מר חנניה אווקרט: יש נושא... לפני כארבעה חודשים, העליתי את הסוגיה של החשיפה

של אזור החניה של בית הספר החדש. אמרת ששרד הביטחון הגיע למסקנה, שממסכים את המקום הזה, ולא עשה כלום. וזה יעלה לנו ביוקר, יום אחד בהיר, ... ישיר זה...

מר דודי אלון: הצבא לא בטוח שרואים משם וזה חשוף.

מר חנניה אווקרט: זה חשוף, יש כינון ישיר, יש מאחוריו...

מר גדי ירקוני: חבריה,

מר חנניה אווקרט: בעבר אמרו שאין מרחק. המרחק קיים, ולא נעשה כלום.

מר איתן אהרון: מה אמרו שעושים?

רויטל דג'אווי בן יעקב: אמרו ששימו פסיפלורות.

מר גדי ירקוני: סליחה, המרחק הוא חמש,

מר איתן אהרון: להסתיר כאילו?

רויטל דג'אווי בן יעקב: נכון?

מר גדי ירקוני: רגע, חבריה.

מר אמיר פלג: שנייה.

מר גדי ירקוני: מי שמטפל בזה זה אלוף הפיקוד ב... בתוך הצבא, כמו שאמרת, יש

עמדות לפה ולפה. אבל בסוף הם החליטו שהם נוסעים. זה כבר היה אמור להיות בספטמבר שעבר. אבל הצבא, כמו שהוא ממהר לפעמים, ככה הוא נתקע. כל פעם אנחנו שואלים ממה זה, אוטוטו טוטו.

אז אני אומר עוד פעם, בואו לא נכניס את הציבור לפאניקה, בגלל שבאמת זה על הגבול העליון. אבל ברגע שהצבא החליט שהוא רוצה, הוא הולך גם לעשות את זה. אני אומר לכם, בספטמבר שעבר, הם באו אליי באוגוסט – עכשיו מהר בואו נעשה. מאז אתם רואים מה הם עשו.

הם הולכים לעשות שם איזה מטפס על עצים משהו, לא על עצים, משהו מובנה, יפה, זה אצלם בזה. זה לא משהו שאנחנו יכולים לעשות, זה גם נסגר עם מן, איפה עושים את זה הכול. אני מבקש דבר אחד...

מר חנניה אוקרט: צריך להפעיל לחץ.

מר גדי ירקוני: מפעילים, אז עכשיו רגע, אנחנו לא צריכים להיכנס מזה לפאניקה,

מפני שיכול לבוא אלוף פיקוד אחר, ולהחליט שלא צריך, מפני שזה ממש על הגבול, על הגבול. מצד שני, אני לא איש ביטחון – ברגע שהצבא החליט שהוא צריך, שהוא רוצה לעשות, הוא יעשה. כמו שהוא החליט במקומות אחרים.

אתה צודק שיש פה גרירת רגליים. אני העליתי את זה, במקרה, לפני שבוע וחצי עוד פעם, לקק"ל, למפקד פיקוד דרום, מפקד פיקוד העורף, לרמות שלהם. ברגע שאתה, נכון זה צריך להיות. להגיד שסכנת נפשות? לא, אני לא אגיע, אבל מה שאני אומר, אני לא איש ביטחון – הם הצליחו, זה צריך להיות.

מר דודי אלון: שני דברים – אחד – השבוע הייתה ועדת סמים ואלכוהול, אפרופו

אלימות שיש בארץ, וחנוכה וסילבסטר, אז ככה, אני מאוד... יחסית נרגעתי. היה שם גם הבלש של משטרת אופקים, של הנוער, שככה נתן גם רוויטל הייתה נוכחת, שהמערכות, יש גם מדריך מוגנות

כרגע בחטיבה שמסתובב ובתיכון, ובסך הכול, מכל אנשי המקצוע, וגם מההיבט של המשטרה, סך הכול באשכול המצב יחסית טוב, בהשוואה למקומות אחרים. עם אצבע על הדופק,

גב' סילביה גרין: הכול יחסי.

מר דודי אלון: סילבסטר, עניינים, אבל היה חשוב לי ככה לבוא ולשתף את זה פה, כשככה ראיתי שכל הגורמים כולם, ביטחון קהילתי, כולם, בית הספר, ככה גם דברים כאלה צריך לעדכן מדי פעם.

עדכון שני, אפרופו איכות סביבה, אז באמת המועצה זכתה עכשיו בקול קורא, לשים מתקנים לאיסוף חומרי הדברה ב-30 נקודות, יישובים, ובנקודה במחלקת החקלאות, שזה עוד צעד בדרך באמת לפתרון כולל.

במקרה הטוב, זה יצא מהפחים הירוקים, ובמקרה היותר טוב, זה יצא מהשטחים הפתוחים. אז זו גם התקדמות טובה, זה הכול.

גב' סילביה גרין: מה קורה עם הפחים הכתומים?

מר גדי ירקוני: מה קורה? מה הבעיה?

גב' סילביה גרין: אין כאילו, נעלמים.

מר גדי ירקוני: מה? נעלמו?

גב' סילביה גרין: אין מספיק, הם נשברים, אין מספיק.

מר אמיר פלג: אז תפני לאגף איכות הסביבה. תפני להילה.

גב' סילביה גרין: אין שום...

מר גדי ירקוני: תן לי רגע. בפחים, תדעו שאפילו אני מתעניין בזה, מפני שזה חוסך הרבה כסף. אני אגיד לכם את האמת, אני גיליתי שהמחזור הזה חוסך הרבה מאוד כסף, אז אני גם לוחץ על הילה.

קיבלה נגלה חדשה, היא מודעת לזה שיש פחים שבורים, נורא, זה חברה חיצונית, זו לא אותה חברה של הפחים הירוקים, אבל כן תדברו איתה, וכן היא תנסה להוסיף פחים מהחברה, וגם היא יודעת להגדיל ימי אסיף, כשצריך.

אז אני אומר עוד פעם, נראה לי שאחד הדברים שאני מקווה שהשנה נעשה תחרות, שנה הבאה, בין היישובים, מי יותר ממחזור, נושאת פרסים, אבל לא בגלל ש... אני אומר לכם עוד פעם, כולם נהנים מזה.

גב' סילביה גרין: יישוב שממחזור הכי הרבה, מקבל ממ"ד.

מר גדי ירקוני: מקבל כסף.

גב' סילביה גרין: יקבל ממ"דים.

מר גדי ירקוני: יקבל כסף. אבל אני אומר עוד פעם, תעבדו על זה, זה שווה, זה גם טוב כנראה, לא מאמין, לאיכות הסביבה זה מזיק, אבל לנו זה עושה טוב.

מר אמיר פלג: חילופים בזה, לא? ניר, האצלת סמכויות וזה, אתה לא רוצה לעשות?

מר ניר ים: לא עמדתי בלחץ... נתחיל את המצגת. אז ברשותכם, שני דברים.

מר ניר ים: אחד – חילופים במליאה – אנחנו ניפרד, גם ממנו ניפרד יפה, איש יקר, רותם בוקסבאום מגבולות, שמסיים, ביקש לסיים את השירות שלו במליאת המועצה ובמקומו, מי שיכנס זה בחור בשם שלמה גליקסר מגבולות, שכבר היה בעבר חבר מליאה, מכיר את העבודה. אז אנחנו פה, למעשה, מודיעים על החילופים האלה.

3. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

מר ניר ים: ולגבי ועדים מקומיים, בעמוד 3 יש לנו שלושה ועדים שמבקשים האצלת סמכות ואישור תקציב. אחד מהם זה חולית, שביקש האצלת סמכות ותקציב שנאשר לו בסכום של 880,000 ₪. ניר יצחק מבקש האצלת סמכויות ותקציב לשנת 2023 בסכום של 2,980,000. וקיבוץ סופה מבקש האצלת סמכויות ואישור תקציב על סך 322,280 ₪. אם למישהו אין מה להגיד, בואו נאשר להם.

מר תמיר בוקובזה: יש מה להגיד, למה?

מר ניר ים: כן, בבקשה.

מר תמיר בוקובזה: א' – לא צורפו פה התקציבים כמו שבדרך כלל, כדי לראות, בעצם, מה הם רושמים.

2 – הפער הזה שבין 300 אלף ₪ לסופה, לכמעט שלושה מיליון ₪ לניר יצחק, הוא לא נתפס מבחינתי. אני לא מבין את זה, אני לא יודע מה אני מאשר פה, אפילו לקיבוץ אחד 300 אלף ₪ ולאחד 3 מיליון ₪?

נכון שהוא גדול פי שלושה, או לא יודע פי כמה מסופה, זה עדיין לא פי עשרה. אין לי מושג מה אנחנו מאשרים פה. אני באמת אומר, לחולית 880 אלף ₪? מה זה אומר המספר הזה? אני באמת, מבקשים

מאיתנו להצביע...

מר גדי ירקוני: מה אתה מציע?

מר יובל בר: הם הגישו תקציב.

מר תמיר בוקבזה: מה?

מר גדי ירקוני: מה אתה מציע.

מר תמיר בוקבזה: אני לא יודע.

מר איתן אהרון: הדבר הנכון היה, כמו שהיה בעבר,

מר גדי ירקוני: אני לא מתווכח, אני שואל.

מר איתן אהרון: גדי, הדבר הנכון היה,

מר גדי ירקוני: תן לו לענות. תן לו לענות...

מר תמיר בוקבזה: אני אומר,

מר גדי ירקוני: תן לי ללמוד.

מר תמיר בוקבזה: אני חוזר על זה,

- מר ניר ים:** גדי, תן לי, גדי, דקה. מה הדבר הנכון?
- מר איתן אהרון:** הדבר הנכון היה להצמיד לפה את התקציבים, כמו שהיה בעבר.
- מר תמיר בוקובזה:** לא, זה לא משנה, כי זה לא ייתן את הפתרון.
- מר איתן אהרון:** מה לא ייתן?
- מר תמיר בוקובזה:** זה לא ייתן...
- מר איתן אהרון:** רגע. אפשר, אתה לא עכשיו צריך לדעת כל פסיק ופסיק. אתה יכול להבין...
- מר תמיר בוקובזה:** אני מבין.
- מר איתן אהרון:** על מה הם רוצים,
- מר תמיר בוקובזה:** אני מבין, ואני עדיין אגיד את זה.
- מר איתן אהרון:** על מה הם רוצים להוציא את השלושה מיליון ש"ח האלה,
- מר תמיר בוקובזה:** כי אתה לא תבין את זה מתוך דף התקציב.
- מר איתן אהרון:** בערך. אתה לא צריך להבין בדיוק על מה הם מוציאים כל שקל.
- מר תמיר בוקובזה:** לא. אתה לא תבין, ואתה לא תדע לעולם מתוך הדף הזה, כלום. אנחנו

יודעים את זה,

מר גדי ירקוני: דברו אחד אחד.

מר תמיר בוקובה: אנחנו יודעים את זה שאנחנו לא יודעים מה המשמעות של המספרים. אנחנו יודעים שאנחנו לא יודעים מה המשמעות של המספרים האלה. אנחנו יודעים שהם לא אומרים לנו כלום. גם אם הדף שלא נמצא פה, בסדר? גם איתו, זה עדיין לא אומר לנו כלום, ואנחנו ממשיכים להצביע ולאשר, כי לא יודע אפילו למה. זה מה שאני אומר, אני לא יודע למה.

מר איתן אהרון: כי זה מה שיישוב מבקש.

מר ניר ים: תראה, דקה, יובל.

מר יובל בר: על פי ...

מר איתן אהרון: תקציב שאני עושה, אני יכול להסביר אותו. אני לא יכול להסביר את של האחרים.

מר יובל בר: על פי החוק, מה שצריך להגיש למועצה, זה את התקציב בפורמט מסוים, מאוד מסוים.

גם אנחנו יכולים, אפשר גם להציג אותו, שכל אחד באמת הציג את זה ככה. המנכ"ל עובר על זה, רואה שזה הוצג בפורמט הזה, מביא את זה לאישור פה. אין לנו שום צורך לרדת או לדעת מה... אני יודע... אני מאלה שיודעים להסביר כל מספר בתקציב שהוגש על ידי קיבוץ בארי. במקרה, כי אני עובד בזה.

אבל לא צריך להבין פה יותר מדי, ברגע שזה הוגש, אנחנו צריכים לאשר, כי הם הגישו בדיוק כמו שדרשו מהם.

מר תמיר בוקובזה: אנחנו מאשרים, אני אשאל אותך שאלה, אנחנו מאשרים את זה שהם

הגישו? או את מה שהם הגישו?

מר יובל בר: את השורה התחתונה.

מר תמיר בוקובזה: כי זה הבדל עצום. כי אם אנחנו מאשרים שהם הגישו, אז אין לי

בעיה. אני, לא אכפת לי בכלל, אל תרשום לי גם את העמודה של המספרים. תגיד לי – הם הגישו

תקציב, אתם מאשרים שהגישו? כן. אם אתה רוצה את העמודה של המספרים, ואני מאשר את מה

שהם הגישו, אז אני בבעיה קצת.

מר ניר ים: כן?

מר איתן אהרון: ניר, בהכנת התקציב של ועד מקומי, יש קובץ שנקרא בסיס הנתונים,

שבו בעצם ממלאים את הסעיפים, את המספרים, ואחר כך זה מתגבש למן טבלה כזאת, שהיא קצת

יותר...

מר דודי אלון: מרוכזת.

מר איתן אהרון: בדיוק, מצומצמת ואם יש כמה סעיפים שביחד נותנים סעיף אחד של

500 אלף ש"ח, אז שם יהיה רשום רק את ה-500 אלף.

לדעתי, אין צורך לרדת ממש לפרטים של כל הסעיפים האלה, אבל זה משהו שהוא אפשרי, טכנית,

להביא אותו.

מר תמיר בוקובזה: לא, אני לא רוצה את זה.

מר איתן אהרון: אם אנשים כל כך רוצים לראות על מה הפירוט של כל דבר, אפשרי.

מר תמיר בוקובזה: לא, זה לא מה שאני רוצה.

מר איתן אהרון: אז מה?

מר דודי אלון: זה יותר הליך פרוצדוראלי, שצריך לאשר אותו.

מר איתן אהרון: אני גם חושב שהוא לא...

מר תמיר בוקובזה: אני מאשר שהתקציב גירעוני/לא גירעוני?

דובר: איזה גירעוני? זה של היישוב עצמו.

מר תמיר בוקובזה: בסדר, אבל מה אני מאשר? אני מבין את הכול.

דובר: החוק אומר שאתה צריך לשר,

מר תמיר בוקובזה: מה אני מאשר? מה אנחנו, אתה מצביע, מרים את היד,

דובר: את הגשת התקציב, זה מה שאתה מאשר.

מר ניר ים: דקה, אני אגיד בדיוק מה אנחנו מאשרים כרגע. אנחנו מאשרים כרגע,

את מה שאנחנו מחויבים על פי חוק לאשר. עכשיו, ומה אנחנו מאשרים? אנחנו מאשרים, קודם כל,

האצלת סמכויות, שבמועצה אזורית אשכול, כל עוד לא בא רפי נשיא, והוא יבוא, ויגיד למה יכול

להיות שהאצלת סמכויות יכולה להיות דיפרנציאלית, לפי... ישובים, אצלנו האצלת הסמכויות היא,

למעשה, קבועה וזהה לכל היישובים. יש לנו סט סמכויות זהה לכל היישובים.

מר תמיר בוקובזה: אני שנייה אגיד למה שרפי נשיא אמר בנושא הזה, שזה בכלל לא צריך לבוא מהיישוב, זו החלטת מועצה. אני מחליט שאני מאציל סמכויות, נקודה. לא שואל את היישוב, ולא מתייעץ איתו.

מר ניר ים: לא, אתה שואל את היישוב, אתה מתייעץ איתו.

מר תמיר בוקובזה: זה מה שרפי נשיא הסביר, לא אני. אני לא מבין בזה.

מר ניר ים: רגע, דקה. כי אם היישוב לא מבקש מהמועצה, שיואצלו לו סמכויות, המועצה לא יכולה לכפות עליו.

מר תמיר בוקובזה: שאלתי את זה את רפי נשיא, בישיבה שהוא היה פה. את זה בדיוק שאלתי.

מר ניר ים: אז חכה, הוא יבוא עוד פעם, שנייה אחת. עכשיו, התקציב, בסך הכול זו איזושהי מסגרת כספית, שכל יעודה, לעמוד מאחורי אותה האצלת סמכות, ולאפשר ליישוב, בכספים שהוא מתארגן עליהם מכאן או משם, מכל מיני מקורות, למעשה למלא את התפקיד שלו, בסמכויות שהוטלו לו.

עכשיו, זה חובה על פי חוק. עכשיו, באותו רגע שזה חובה על פי חוק, אנחנו חייבים לקיים את זה, בין אם אנחנו מבינים עד הסוף את המספרים, ובין אם אנחנו לא מבינים עד הסוף את המספרים. ויש עוד איזה שהם כמה נושאים שאנחנו רוצים לטפל בהם בהקשרים של הוועד המקומי, כמו למשל, שכל עובד ועד מקומי צריך לקבל אישור מהמליאה, שמי שצריכות להיות ועדות ביקורת, שהם צריכים להגיש אחר כך את הדו"חות הכספיים, כל שנה לבקר אותם ולאשר להם.

בקיצור, סדרה שלמה של נושאים, שיש להם רק בעיה אחת, שה... נקרא לזה, הרשויות, מטילות את

האחריות הזו על המועצה, אבל לאחריות הזאת אין שום תוקף, סמכות או שיניים, כדי לאכוף אותה ליישובים. ולכן הם חסרי אונים, ומשחקים את המשחק.

אני אומר את זה בצורה מאוד גלויה, משחקים את המשחק, משחק בליינד, בלי להבין בכלל מה קורה מימין, ומה קורה משמאל, וזה כרגע ממש לא כל כך מעניין אותנו, אבל אנחנו לא רוצים להיתפס ככאלה שלא מילאו את חובתם כלפי השלטונות. ולכן, אנחנו מאשרים. חד וחלק אני אומר את זה, בלי להצטעע בכלל.

אז למה הקיבוץ הזה צריך שלושה מיליון, ויישוב צריך שלוש מאות אלף? למה? כי זה מה שהוא רוצה, זה מה שהוא יכול, זה מה שמתאים לו, ומבחינתנו, בשלב הזה, הוא עצמאי, הוא מנהל את ענייניו, הוא עוד לא בא אלינו בדרישות, שיהיה בריא. זו הגישה כרגע, לטוב ולרע.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מבחינתכם, בתור ועד מקומי, שהוא השלוחה המבצעת, בעצם, של הזכויות שהצהרתם עליהן, צריך לוודא, לפחות לראות, שאני מסתכלת על נווה, עם אלף ש, יש איזושהי מחויבות של המועצה לוודא שבתקציב הזה הם באמת יכולים לקיים את כל הסמכויות שהוטלו עליהם.

אם התקציב הזה לא מספיק לא לחשמל, לא למים, לא... זאת אומרת, יש פה איזושהי אחריות גם לעשות בקרה, עזוב על תקציבי העתק, אני מדברת הפוך. אז להגיד שאנחנו מקבלים את זה As is ולא מעניין אותנו, זה לא נראה...

מר דורון צמח: הם לא... והם לא עוברים פיקוח, זה לא תפקידם לבדוק את זה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מה זה, זה לא תפקידם?

מר דורון צמח: בחוק, זה לא תפקידם.

רויטל דג'אווי בן יעקב: הוא נותן לי סמכות לנהל בשמו.

מר דורון צמח: לא, לא.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יש ועד מקומי מנהל, הוא הזרוע המבצעת. הוא השלוחה. אני מקבלת את הסמכויות שלהם, מה שהם צריכים לעשות, אני עושה בשבילם. הם כן צריכים לוודא שיש לי את היכולת לבצע את התפקיד שלהם בשמם.

מר איתן אהרון: יש פה באמת דברים הזויים, 150 אלף ש"ח תקציב ועד מקומי, לא יכול להיות בחיים.

מר דודי אלון: הם עושים את זה באגודה החקלאית.

מר יובל בר: יכול להיות שהאגודה החקלאית משלימה...

מר איתן אהרון: האגודה החקלאית, גם אם היא משלימה, היא משלימה בתוך התקציב...

מר יובל בר: היא לא משלימה בתוך התקציב. הכול יוצאת לאגודה החקלאית, עוד שלוש מאות אלף ש"ח.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יובל, תרשה לי לענות בצורה בוטה, האגודה החקלאית היא גוף עסקי, אם היא תרצה – היא תיתן, אם היא לא תרצה – היא לא מחויבת. אם אגודה חקלאית, כגוף עסקי, תפשוט את הרגל, אז מה? אז מאיפה יגיע הכסף? אי אפשר להתבסס עליהם, זה ממש לא נכון. זו התנהלות מוניציפאלית לא נכונה. אי אפשר להיות נתונים לחסדים של אגודה חקלאית.

מר תמיר בוקובזה: וזה יבוא לידי ביטוי בשיא העוצמה, ברגע שתהיה הרחבה ביישובים, כל יישוב שהייתה בו הרחבה זה כבר עבר, וביישוב שעוד לא, זה יגיע. ואז נכנסים לבעיה תקציבית

פתאום, של הוועד המקומי שאומר – סליחה, מאיפה אני עכשיו אחזיק גנן? אחזיק תאורת רחוב? אחזיק, אחזיק, אחזיק, מאיפה הכסף? עד היום היה לי ספונסר נהדר שקוראים לו אגודה, אבל היום הוא מכיל רק 50%, או 30% מהישוב. ביתד יודעים את זה נהדר, עברו את כל התהליך מקצה לקצה.

מר ניר ים: מאוד יכול להיות, אני לא טוען שמישהו פה לא צודק ולא מבין על מה מדובר. לגמרי מבין.

מר תמיר בוקובה: הלוואי ומישהו היה צודק.

מר ניר ים: אבל יש פה איזושהי לקונה, ויש פה איזושהי תקלה מערכתית. אגב, תקלה מערכתית בכלל המדינה, לא מדובר רק על מועצה אזורית אשכול. פה עוד, יחסית, אנחנו עושים את זה בסדר, לפחות עומדים בדרישות החוק. כרגע, זאת הסיטואציה. זאת אומרת, כשאני בא ליישוב נווה ואומר לו – תקשיב, ידידי, 150 אלף אתה לא יכול למלא את האצלת הסמכות שניתנה לך, הוא אומר לי -

מר יובל בר: יש לי מקורות אחרים, הוא יגיד.

מר ניר ים: זה מה שאני רוצה.

מר תמיר בוקובה: אין דבר כזה.

מר ניר ים: לא לא, אין מקורות אחרים, כי זה התקציב, אוקיי? זה מה שהוא מייעד, כדי לעשות את מה שהוא צריך לעשות ביישוב שלו. הוא אומר לי – אתה יודע מה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: מה זה מה שהוא רוצה? אם הוא מבקש מיליון שו?

מר ניר ים: אז יישוב כמו נווה אומר, חברים, אתה יודע מה? אל תאשרו, בסדר?
תעזבו אותי. ולכן, כל עוד היישוב הוא זה שמחליט, היישוב הוא זה שזה מה שהוא מבקש, אז הוא משאיר אותנו בעמדה, שאו שנאשר את מה שהוא רוצה, או שלא נאשר, זו הבחירה שלנו.
ולכן אני אומר, בשלב הזה צריך להמשיך ולהתגלגל, עד שיבוא רפי נשיא, שיכול להיות שאנחנו נחליט לנקוט בדרכי פעולה אחרות, יותר משמעותיות מול היישובים, כי אנחנו מבינים שאולי בעתיד, זה עלול לייצר איזושהי פגיעה בחוסן הכלכלי של המועצה, או של היישובים. אז נעשה פעולה. כרגע, אנחנו, אין לנו מה לעשות, עד שלא נלמד את הנושא, או נחליט להשקיע בו. עוד הערות?

מר איתן אהרון: מתי מליאה הבאה, ניר?

מר ניר ים: מליאה הבאה ב-26 לחודש, בעוד שבוע, כשמה שמתוכנן להיות בה, למעשה, זה תקציב מילואים ב', עידו, נכון? שיהיה בשעה טובה.

מר גדי ירקוני: ניר, אם מעבירים את התקציב, אי אפשר לרווח? אי אפשר לעשות את זה בהתחלת שנה הבאה, תקציב מילואים ב'?

מר ניר ים: לא, אנחנו צריכים לאשר אותו לפני ה-31 לחודש.

מר דודי אלון: יש גם מליאה ב-2.1 ויש גם מלא נושאים נדחים, שצריך כבר...

מר ניר ים: ב-2.1 יכול להיות, הכנו את עצמנו, אבל יכול להיות שאנחנו לא נקיים אותה, אלא ניתן לחברים לנוח קצת, איזה שבוע – שבועיים. אבל בואו נאשר, בבקשה, את שלושת היישובים שביקשו האצלת סמכויות. מי בעד לאשר להם? בבקשה להרים את היד. 13 בעד, מתנגדים? אין. נמנעים, גם אין.

החלטה: הוחלט פה אחד (13 בעד) לאשר את תקציב והאצלת סמכויות ועדים מקומיים לשנת 2023.

מר ניר ים: נפתלי, שלום.

מר גדי ירקוני: נפתלי, איך היה הכדורגל? אתה עצוב?

מר נפתלי לדר: אני צרוד.

4. סיכום תהליך הכנת התוכניות לשנת 2023 (נפתלי)

מר נפתלי לדר: במהלך החודשים האחרונים ליוויתי את תהליך בניית תוכנית

העבודה ל-2023, ונתבקשתי לבוא להציג את התהליך, כי התהליך הוא תהליך שהיה שונה ממה שנעשה במועצה בשנים הקודמות.

אני חושב שהתהליך הוא תהליך שבמידה מסוימת משקף דברים שאני יודע שעלו אפילו בפורומים של המליאה בשנים הקודמות לגבי אופן ובניית תוכנית העבודה.

התוכניות עצמן, אני מניח שכולם נחשפו אליהן בצורה כזאת או אחרת, הן גם על הקיר, אני יודע שכבר לפני שבועיים – שלושה קיבלתם את זה במייל... והן גם פה, כרגע, לפניכם. אני רוצה רגע להתמקד בתהליך, לפני העיסוק בתכנים. אם המצגת תעבור, זה יהיה נהדר.

מר גדי ירקוני: אתה לא במצגת, אתה בפאוור פוינט.

מר נפתלי לדר: מבחינת תהליך העבודה, אנחנו יצאנו לדרך בחודש ספטמבר,

כשהייתה התנעה במסגרת ההנהלה הפעילה של המועצה. ב-19.9, אם אתם זוכרים, הייתי שותף לישיבת מליאה שבה ניתנו המיקודים של המליאה, הצגתי את תהליך העבודה, ואתם התייחסתם אליו.

היה פרק זמן של שלושה – ארבעה ימים, שבהם עשינו מרתון, מירב ממלאת מקום מנהלת האגף האסטרטגי, יחד איתי, פגשנו את כל מנהלי האגפים, עם מספרי 2, ולפעמים אפילו יותר ממספרי 2,

מנהלים בכל אגף, ועסקנו בשאלה המרכזית שממנה יצאנו, זה איך אתה רואה את האגף בעוד שלוש שנים, איך האגף נראה במיטבו בעוד שלוש שנים, ומשם גזרנו תוכניות אחורה ל-2023.

היה ב-14.11 מפגש עם הנהגות היישובים, שבא... השותפים לפורום הנהגות היישובים, הביאו את הדגשים שלהם לטובת בניית תוכניות העבודה.

ב-16.11 נפגשנו מנהלי האגפים, שבעצם עשינו את השינוי הכי גדול, שלדעתי, קרה השנה. לקחנו את תוכניות העבודה של האגפים, והפכנו אותן לתוכניות שבעצם מדברות על פי 11 המטרות הרב שנתיות, שהפורום הזה קבע, אם אתם זוכרים, בפגישה בנווה אשכול, איפשהו בסוף 2020, ולמעשה, היום המועצה עובדת על פי 11 המטרות האלה, ולא לפי האגפים. האגפים הם בסך הכול אמצעי שבביל לממש את המטרות, ולא הציר המרכזי במטרות.

ולכן, כל תוכניות העבודה מדברות על פי המטרות הרב שנתיות של המועצה, מה שמחייב עבודה חוצה אגפים, מה שמחייב עבודה על ממשקים, מה שמחייב הסתכלות אלטרנטיבית, ולא סקטוריאלית פר אגף.

אחרי שעשינו את העבודה המרכזית עם מנהלי האגפים, בתרגום תוכניות העבודה של האגפים, ותוכניות העבודה של המועצה, נפגשנו למפגש שלדעתי היה מאוד פורה, ב-20.11 בהשתתפות מנהלי האגפים, ומנהלי הליבה, הפורום שהוקם במהלך 2022, הפורום של מספרי 2, בכל האגפים.

ובמפגש הזה, למעשה, יצרנו גם רתימה, וגם הבנה, שתוכניות העבודה של המועצה, הן לא העסק של מנכ"ל ויו"ר מועצה, וגם לא של פורום מנהלי האגפים, וזה תוכניות המועצה, מעבר לכובע של כל מנהל בכיר במועצה, כמי שנושא באחריות לפעילות באגף שלו, הוא נושא גם בכובע של מנהל בכיר במועצה, שיש לו אחריות לתוכניות העבודה של המועצה, כשהתוכניות, כמו שאמרתי, מדברות בשפה של 11 המטרות הרב שנתיות, ולא בשפה של התוכניות האגפיות.

ב-28.11, הייתה אמורה להתקיים ישיבת מליאה שבה תכננו להציג הצגה ראשונית, מה שמופיע פה בצורה, של תוכניות העבודה, שבביל לקבל רעיונות, ולקבל התייחסויות. זאת ישיבה, שכזכור לכולנו, לא התקיימה בעקבות מה שקרה בסעיף הקודם, וזה בעצם המליאה התפזרה ברגע האחרון.

אני חושב שכנראה, שם לנו זרקור על זה שחלק ממה שצריך לטפל בו בשנה הקרובה, זה אופן העבודה של המליאה, גם בפן המנהלי, וגם בפן העקרוני, וזה מסוג הדברים שנכון לשים על סדר היום לחודש ינואר. לא היה נכון, כרגע, לדחות את העיסוק בתוכניות עבודה, כי זה סוף שנה, אבל נראה

נכון לקחת את זה בהקדם האפשרי, את זה שדיון, על איך אנחנו כמליאה, מנהלים את הפרום, ומייצרים ערכים נוספים למנהלים שעובדים במועצה, ולא יוצרים, בעצם, חזית שיכולה להיתפס כהתנגשות, ולא כשיתוף פעולה.

אז לא התקיים ב-28.11, האירוע הזה כבר לא התקיים בהמשך, כי פג תוקפו, ועדיין השיח על איך המליאה מתנהלת, ואיך המליאה עובדת עם בעלי התפקידים, אני חושב שהוא שיח שנכון לקיים אותו, ואנחנו מתכננים בחודש ינואר.

הייתה, ב-12.12 בשבוע שעבר, היה איזושהו מפגש פתוח של חברי המליאה, בחשיפה לתוכניות, בשביל שנוכל לקיים היום את הדיון שאנחנו מקיימים.

היום אנחנו נמצאים בתהליך שיש בו כבר הצגה, גם של תוכנית העבודה והיעדים. שוב, התוכניות היו חשופות בפניכם כבר מסוף נובמבר, וזה כבר מחובר לתקציב, מה שעידו אחר כך יציג.

אני מניח שאני לא צריך להציג שהתקציב הוא לא תוכנית עבודה מחוברת תקציב, חלק גדול מהפעילות, חלק גדול מהתקציב הוא לסעיפים נוקשים. חלק גדול מהפעילות שנעשית במסגרת תוכניות העבודה, היא בעצם ממומנת דרך תב"רים.

אז זה לא שכמו ב... אפשר לעשות תוכנית עבודה מחוברת תקציב, פה המקורות הם מגוונים, וחלק גדול מהדברים שהם היום על סדר היום של המועצה, הם ממומנים במענה לקולות קוראים, במענקים, בכספים ייעודיים שצריך לגבש, ברגע שיש תוכנית. עצם קיום התוכנית, הוא בעצם התחייבות לנסות ולהשיג מקורות, בשביל שהדברים יוכלו להתקיים.

עידו אחר כך יציג את החיבור לתקציב.

כמו שאמרתי... אוקיי, אז התהליך השנה, כמו שאמרתי, היו בו שלושה חידושים, שאני חושב שנכון יהיה שילכו עם העבודה של המועצה לשנים הבאות. אחד – הייתה מעורבות פעילה של דרג מנהלי הליבה, ומנהלים באגפים, בבניית התוכניות ברמת האגפים. וכמו שאמרתי, מנהלי הליבה ומנהלי האגפים, היו שותפים גם בתרגום התוכניות האגפיות, לידי תוכניות של כלל המועצה, לפי 11 המטרות הרב שנתיות.

הדבר שני, אני חושב, שהוא החידוש המרכזי, ההתייחסות לתוכניות עבודה בראייה מועצתית רחבה, מעבר לתוכניות שהוגשו על ידי האגפים, בהסתכלות של לאן אנחנו רוצים, של תמונת עתיד רצויה שלוש שנים קדימה.

אחת החולשות, אני מלווה הרבה ארגונים בבניית תוכניות עבודה, אחת החולשות של בניית תוכנית עבודה, שאנחנו מתייחסים לשנה הקלנדארית, כאילו שהיא התמונה כולה. אז לפני עשרים שנה, היינו מתכננים עשר שנים קדימה, לפני עשר שנים היינו מתכננים חמש שנים קדימה. היום, כשמדברים על שלוש שנים קדימה, זה יומרני, אבל נכון, כשיוצאים לדרך, לפחות לשרטט איזושהי תמונת עתיד של שלוש שנים קדימה, ומשם לגזור אחורה, וכך נבנתה התוכנית.

שוב, אותה שאלה של איך יראה האגף במיטבו, בהסתכלות של שלוש שנים קדימה, ומשם גזרנו את התוכניות של האגפים, שבהם נבנתה התוכנית הכלל מועצתית.

התוכנית שאתם רואים פה, מפורטת לאגפים ברמת כל אחת ואחת מהמטרות, זאת התוכנית שנכתבה ברמת האגף. עם הפידבקים שניתנו על ידי המנהלים של האגפים האחרים.

מה שאתם רואים פה, זה משהו שקיבל התייחסות, בעיקר במקומות הממשק, במקומות שבהם ההנדסה לא יכולה בלי קיימות, והחינוך לא יכול בלי המרכז הקהילתי לקיים את היעד, הדברים מתממשקים, והממשקים האלה באו לידי ביטוי בדיוק התוכנית, כפי שאתם רואים אותה כתוכניות של כלל המועצה.

ויש פה גם תהליך נוסף שהתחיל ב-2021. ב-2021 נקבעו יעדים לאגפים, שבסוף רימון שלישי, נעשה סיכום של עמידה ביעדים של 2021, ולאור הסיכום של רבעון שלישי 2022, דוייקו וניתנו על ידי גדי המיקודים שלו לתוכנית העבודה, ל-2023.

גדי ביקש לתת דגש אחד פנימה ודגש אחד החוצה. הדגש פנימה מדבר על פיתוח צוות, פיתוח ההון האנושי, על העצמה והתמקצעות של עובדים. הדגש החוצה, מדבר על כל העולם של שירותים לתושב, זמינות ונגישות של המועצה לתושבים.

שני הדגשים האלה עמדו לנגד עיניהם של מנהלי האגפים בבניית התוכנית. אנחנו בדקנו את עצמנו, ובחנו שהדגשים האלה מקבלים ביטוי בתוכניות העבודה, כפי שגובשו בגיבוש הסופי שלהן.

אחד הדברים, אם תסתכלו פה, יש 11 מטרות ו-12 שורות. השורה ה-12, היא שורה שאנחנו הוספנו בעבודה עם מנהלי האגפים, שוב, ברוח הדברים שהיו מאוד נוכחים בשיח פה במליאה. לא מספיק לטפל ביעדים של המועצה החוצה, צריך גם לפתח את הארגון פנימה, צריך לפתח את האנשים, צריך לפתח את היכולות של העובדים, צריך לפתח את המחברות של העובדים.

שורה 12, היא בעצם הפיתוח הפנים ארגוני שהתווסף לרשימה על ידי הנהלה פעילה, כדגש ששוב, אני

הייתי עד פה לדיונים שבהם, אין לי ספק שיש לזה תמיכה גם בפורום הזה, בשביל שארגון יוכל לעמוד ביעדים שלו, צריך קודם כל להיות ארגון, וזה חלק ממה שקיבל דגש משמעותי, כאשר בעצם, הרעיון הוא לבנות ארגון שבו העובדים מחוברים לעשייה, מחויבים ומובילים את הארגון מתוך מטרה לשרת את התושבים כארגון חי ונושם.

בהקשר הזה, הם בשנת 2023, עם כניסתה של מירב לתפקיד האמיתי שלה, במרץ, מיפינו, יחד עם המנהלים את הרציונאל של העשייה הפנים ארגונית, התאמת המענים של המועצה למציאות המשתנה, מעבר משירות ליישוב לשירות לתושב, זהו שינוי שהולך ומתחזק לאורך שנים.

עולם שבו בעצם הצרכן הוא המלך, אני מניח שאני לא צריך לפרט, אבל זאת מציאות שבה המועצה היום פועלת, לא רק המועצה, כל מי שעוסק במגע עם תושבים/לקוחות וכו'.

הגידול המתהווה באוכלוסיה, המציאות של חירום במעבר המאוד מתורגל משיגרה לחירום, קיים המעבר חזרה מחירום לשגרה, הוא הרבה יותר מורכב. אין ספק שהמועצה צריכה, בהקשר הזה, לייצר לעצמה כלים.

וכל מה שקשור ליישום של טכנולוגיה מתפתחת, כמשהו שהיום המועצה היא לא מספיק דיגיטלית, לא בעבודה פנימה ולא בממשק עם התושבים. וחלק ממה שמירב לוקחת על עצמה עם הכניסה לתפקיד, זה לקדם, יש היום איש מצוין, יגאל, שהוא איש מקצוע בהחלט ברמה גבוהה, שיכול להוביל את כל עולם הדיגיטציה פנימה והחוצה, גם בעבודה הפנימית של המועצה, וגם בשירות לתושב.

הדגשים הם פיתוח ההון האנושי במועצה, על כל המשתמע ובכניסה לעולם של משאבי אנוש, ודאי זה אתגר לא פשוט.

פיתוח המענים הטכנולוגיים, הגדלת נהלי עבודה, ויש פה לקונה גדולה שצריך להיכנס אליה ולגעת, בשביל ארגון שאנשים יודעים איך מצופה מהם לעבוד, עובד טוב יותר. כרגע יש פה פער שצריך לסגור אותו.

יש פה התאמות שידרשו במבנה הארגוני, ואני מניח שזה יגיע לפתחה של המליאה. כל מה שקשור למנגנון, למשוב על פניות ציבור, שזה אזור חסר וצריך לפתח אותו, וכל מה שקשור לפיתוח פרומים ניהוליים, גם מנהלי הליבה, גם מנהלי האגפים, וגם שולחנות חוצי אגפים.

יש נושאים, אם אני אקח לדוגמא, כמו כל העולם של הצמיחה הדמוגרפית, שלא יכול להתנהל באגף אחד, וגם לא יכול להתנהל, במקביל, באגפים שונים. צריך להיות שולחן מרכז שלוקח את הנושא,

למשל, של הצמיחה הדמוגרפית, והוא חוצה אגפים, הוא עובד בתיאום ומאפשר הסתכלות כלל מועצתית על הנושא.

אנחנו זיהינו בשיח עם המנהלים חמישה נושאים כאלה, והוגדרו אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים. יש חמישה נושאים שהם קריטיים, וחשוב שתהיה בהם הסתכלות מעבר לאגף, ובנושאים האלה יוקמו ויעבדו, והגדרנו כללי עבודה, ושולחנות עבודה שבעצם יובילו את הנושאים, מעבר לטיפול האגפי.

זאת תוכנית העבודה שאיתה יצאנו לדרך, שאני חוזר ואומר – אני חושב שקפיצת המדרגה המשמעותית שנעשתה השנה, היא בעצם החשיפה של כלל המנהלים במועצה ל-11 מטלות הרב שנתיות, 11 ועוד אחת שהמנהלים הוסיפו. ואל מול המטרות האלה, נתנו תוכניות העבודה, כשברור שהמנכ"ל קרא לאורך השנה, כי הבקרה היא מול מידת המכוונות למילוי המטרות.

אם תסתכלו פעם בתוכניות שיש לכם בהדפסה, או בקיר, יש לכם שם כמה מדדים להצלחה, והכוונה היא לייצר לאורך השנה נקודות בקרה, בשביל לבדוק איך אנחנו מתקדמים לעבר מה שהוחלט.

אוקיי, אז יש פה את 11 המטרות, אני עובר על הדברים, כמובן אני לא אעצור ברמת השורות, אבל כמו שאמרתי – על קיימות, אם זה הראשון – הסדר של ה-12 הוא לא מקרי.

מזכיר לכם כשהיינו בנווה אשכול, הייתה מן חצי הצבעה, אנשי החוסן נעלבו שהם אחרונים ברשימה, אבל הם בפנים ולא בחוץ. אז קיימות היא הראשונה שנכנסה לתוך הרשימה, נושא של באגף קיימות, סביבה וקיימות, שאני מניח שכולנו מודעים לשם החדש של אגף איכות הסביבה, נכון? סביבה וקיימות.

אז יש פה את התרומה שלהם ליעד של הקיימות, ובאסטרטגיה במה זה מתחבר, ובחינוך, ובדוברות. ושוב, יש פה את הראייה האינטגרטיבית, שבעצם סביב אותו יעד, אגפים שונים עובדים, והדברים מדברים אחד עם השני.

אני חושב שאחת העמודות החשובות פה יותר, זו העמודה שמדברת על השותפים. אני חושב שעמודת השותפים, היא אותה עמודה שבעצם מייצרת באופן מובנה את התלות, או את שיתוף הפעולה בין האגפים, בקידום אותו יעד, שבלי עשייה משותפת, לא ניתן לקדם אותו.

שוב, כל יעד מתורגם ברמה של שלב ביצוע, מאחורי כל הדפים האלה, יש לכל אגף חוברות מפורטות של מה הם צריכים לעשות ברמת התוכניות הקונקרטיות. אנחנו מצאנו לנכון לא להלאות אתכם בשורות הקונקרטיות, יש פה את השורה שעליה האגף צריך להימדד, עליה הצוות הניהולי צריך

להימדד, ומאחורי זה יש תוכניות עבודה מפורטות, שהן בעצם מדברות ברמה החודשית או הרבעונית, מה צריך לעשות בכל שורה ושורה.

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה. התוכניות האלה, שמאחורידן, אמרו אחרי זה, היה לנו שולחן כאילו עגול. מה השתנה?

גב' מירב ברקאי: מה השתנה במה?

גב' סילביה גרין: מה השתנה מההערות? ממה שהיה ל...

גב' מירב ברקאי: היו כמה שולחנות עגולים. בהתחלה היו שולחנות עגולים, יחד עם פורום הנהגות יישובים,

גב' סילביה גרין: אוקיי.

גב' מירב ברקאי: וניתנו הערות, והייתה התייחסות להערות שלהם. אחר כך היו יומיים עם מנהלי הליבה, ניתנו הערות בין האגפים השונים, היה עוד שינוי. אחר כך היה את ה... אמנם הוא היה מאוד מצומצם, בשבוע שעבר, התייחסנו להערות שעלו. אני חייבת להגיד שלא היו הרבה הערות, אז משבוע שעבר...

מר יובל בר: ברור, זה היה דליל מאוד.

גב' מירב ברקאי: אז משבוע שעבר לא היו הרבה שינויים. וגם ביקשנו התייחסויות במייל, וגם לא קיבלנו התייחסויות במייל, אז גם שמה לא היו הרבה שינויים.

גב' סילביה גרין: אוקיי, לא...

מר נועם גל: אני רוצה...

מר נפתלי לדר: כתובנה לתהליך של השנה, מאוד יכול להיות שבשנה הבאה צריך לעשות את המפגש להערות של המליאה, לפני העבודה עם מנהלי האגפים, כתובנה. ואז יכול להיות שהמקום שלכם, גם כמי שיודע שזה לפני המנהלים, וזה יכנס בשיח עם המנהלים, יהיה לזה יותר משקל.

שוב, אנחנו בתהליך למידה של ה-4-5 שנים האחרונות, אנחנו מתקדמים על הציר. זה לא מושלם, מה שאת אומרת אולי חסר, אבל זה נלקח בחשבון כמשהו שצריך אולי לשפר אותו בשנה הבאה.

מר גדי ירקוני: אתה רוצה לפני? שאלות?

מר נועם גל: כן. אתה מסכם בדרך כלל.

מר גדי ירקוני: כן, שאלות, תשאלו אני אדבר בסוף.

מר נועם גל: אני רוצה לנסות לתרגם את זה רק לקומה אחת מתחת, איפה בא לידי ביטוי הסיוע של המועצה, למשל, בפיתוח של אזורים, אזורי מסחר, תעשייה, יישובים?

מר גדי ירקוני: איך הוא ידע שטיפלתי בזה השבוע?

מר נועם גל: גם השאלה הקודמת שלי הייתה שאלה מוזמנת, אמרת, בנושא של צוחר.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר נועם גל: עוד יחשבו שתיאמנו.

מר גדי ירקוני: אז תביא לי את התשובה, לא ידענו... תביא לי את התשובה.

מר נועם גל: למרות שאינהרנטית זה בניגוד לאינטרסים של המועצה, כי המועצה מפתחת את האזורים שלה. אבל שדה ניצן, ישע, עמיעוז, יש להם את האזורים שהם מפתחים, או מנסים להסדיר. ואיפה בא לידי ביטוי ההסדר, או סיוע לעסקים קטנים מזדמנים? כמו הפוד טראקים, כמו יוזמות של אנשים...

מר גדי ירקוני: נועם, אתה באמת מושתל.

מר נועם גל: מה זה?

מר גדי ירקוני: אתה באמת מושתל, נשבע לך.

מר נפתלי לדר: אני עוד לפני התשובה,

מר גדי ירקוני: לא, אתה לא יודע תשובה.

מר נפתלי לדר: עוד לפני, אני רוצה ברמה הטכנית, לא ברמה התכנית. כלכלה עצמאית, זה אחת מ-11 הנקודות.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר נפתלי לדר: בכלכלה עצמאית, יש פה את הנתונים, שהם יושבים באגף סביבה וקיימות, יש את הדברים שיושבים בחינוך, יש את הדברים שיושבים באסטרטגיה, יש את הדברים

שיושבים בחברה הכלכלית, שזה רוב הדברים, אם תסתכל פה, כשאתה מדבר עליהם, הם...

מר נועם גל: היזם הבודד של הפוד טראק.

מר גדי ירקוני: אבל רגע, אני אתן לך, תן רגע נו, אתה יועץ, תביא. אני יכול לפניך?

גב' מירב ברקאי: אני רוצה לשאול שאלה, לא רוצה לענות תשובה.

מר נועם גל: מה זה?

גב' מירב ברקאי: אני רוצה לשאול שאלה.

מר גדי ירקוני: אבל אחרי שאני אענה לו על התשובה. אני חושב שבדיוק, במקרה,

אני אגיד את זה בסיכום, אבל בדיוק במתווה הזו, בתוכניות העבודה, מתווה, איך שרוצים... בדיוק מופיע הנושא הזה של הגדלת מקורות פרנסה, גם לאנשים פנימיים במועצה, וגם הגדלת האפשרויות של אזורי תעשייה ואזורים כאלה, בעבודה משותפת בין האסטרטגיה, לבין החברה הכלכלית, לבין ההנדסה, ובוא אני אגיד לך איך זה מתחבר במקרה ל... שלא נחשוב שאנחנו מדברים על דברים בעצים.

מתחם יעל, מי שמכיר, בישע הולך להיסגר. אי אפשר לעשות שם, בשום מקרה, במקום הזה מסחר ותעשייה, לא משנה למה.

אנחנו שמענו את זה, מצד אחד שמענו שבשדה ניצן יש מקום עומד, שהם לא משנה למה, כן רוצים לשפץ, לא רוצים לשפץ...

גב' מירב ברקאי: בשטראוס שם?

מר דודי אלון: כן.

מר גדי ירקוני: איפה שהיה שטראוס. המועצה באה אליהם, אמרה להם – תקשיבו, שדה ניצן זה שלכם. לנו חשוב מאוד שיהיה פה אזור שכל מיני עסקים, וגם משרדים, וגם פוד טראק וכל הדברים, יוכלו להיות פה.

יש לכם פה 38 דונם, מה אפשר לעשות על מנת שעוד שנה יוכלו להיות פה המרכז, שיוכל להיות פה הגרעין, שמרעין, כל מה שרוצים.

אמרו – אנחנו לא יודעים, אין לנו פרויקטור, אנחנו רוצים כסף, לא רוצים כסף. באה המועצה, מהחברה הכלכלית, אמרה – תקשיבו, יש לנו, אנחנו חייבים פה מקום, מפני שאנחנו הולכים לסגור מקום אחר. אנחנו רוצים שתעשו את זה. אתם רוצים לעשות את זה ביחד איתנו? בסדר. אתם רוצים שהמועצה, החברה הכלכלית, תשים כסף? בסדר. אתם רוצים שאנחנו רק נהיה המייעצים שלכם? בסדר.

כמובן שאם אנחנו שמים כסף, אנחנו גם הופכים להיות שותפים, לא סתם שמים כסף. עכשיו, אנחנו בתוך שלושה שבועות, בונים שם, מגיעים להבנות על שיתוף פעולה בינינו לבין שדה ניצן. מי מתעסק עם זה? האסטרטגיה, החברה הכלכלית, וההנדסה.

מצד שני, יש ביצע, שם זה פרטי. באתי לאותו בן אדם פרטי, אמרתי לו – תקשיב, אתה יודע שאני מניע את שדה ניצן, להשיג את הפתרון הזה, אבל אני רוצה שגם אתה מהר מאוד, כמה שיותר מהר, תבנה את אזור המסחר ותעשייה הזה. מה אני צריך לעשות בשביל זה? איך אני יכול לעזור לך?

ככה, זו בדיוק דוגמא, ואחרי זה עשינו ישיבה עם היזמים שם, ועוד מעט נפרסם את זה בכלל, רק אחרי שנגמור עם עין הבשור, שיהיה לנו מה לפרסם. לא עם עין הבשור, עם שדה ניצן וגם עם היזמים הפרטיים, בגלל שגם זה חשוב. לא אכפת לי איפה.

ונגיד לאנשים, תקשיבו, הולך להיות פה תוך שנה וחצי, שני אזורים. מי שרוצה להתחיל עכשיו כבר לסגור ולראות פתרונות לעבודה, מה טוב. לאלה הספציפיים, באנו ואמרנו – תקשיבו, אתם לא יכולים להישאר פה לעד. אנחנו, מוכנים ללכת למנהל, ולעזור לכם להישאר לתקופת הביניים, אבל זה בתנאי אחד, שתוך תקופה מסוימת, אתם מחליטים לאיזה אחד מהשניים אתם הולכים.

ככה, בדיוק לשאלה שאמרת, אנחנו עובדים, וזה בכלל לא מתנגש עם המועצה. המועצה פה היא כלי. אם היישוב צריך אותנו, ודרך אגב, אני פניתי גם לעין הבשור. בעין הבשור גם יש שם, מי שיודע, אזור

תעשייה בכניסה. הם מתלבטים הרבה שנים מה לעשות.

אנחנו צריכים להיות פה, אלה שעוזרים לפתוח את הברזים. אנחנו לא אמורים להפריע לאנשי עסקים, או לתת לאנשים לעשות את זה לבד. יישוב שנתקע ולא יודע, או לא רוצה, אנחנו לרשותנו. ואיך שהוא ירצה, לא פראיירים, לא כאילו זה, אבל אם הוא צריך אותנו, רק שנביא לו את המהנדסים, או את מנהל העבודה, נביא לו רק את המנהל. אם הוא רוצה שנהיה שותף, נהיה שותף, אותו הדבר.

ככה, לפי דעתי, זו בדיוק הדוגמא לעבודה שאנחנו השנה, ואני לא אתחיל לתת את הסיכום שלי, כבר רואים את זה בכל הענפים. אני כן נתתי...

מר נועם גל: איך נסדיר את הפוד טראקים?

מר גדי ירקוני: אותו הדבר.

מר נועם גל: איך מסייעים לפוד טראק,

מר גדי ירקוני: יהיה מקום. אתמול, תקשיב אתמול, הנה... אולי תהיה יועץ הבחירות

שלי. תקשיב, אתמול הייתה ישיבה שהייתה בה הילה, ודודי, וכל צוות הניהול. נכון, היה בצוות הניהול, ניר, נכון? בדיוק שם, התלבטנו מה אנחנו רוצים, שיהיו הקונים האלה המזדמנים עם השולחנות ועם הפוד טראק בפנים, או לא? החלטנו כן.

אמרנו טוב, עכשיו באחריות הילה, צוות בין אגפי, שהיא תחליט, ההנדסה צריכים להיות שם... צריכים להיות שם. הם עכשיו מקימים מחשבה, ויביאו החלטה למועצה, איך הרוכלות, איך אנחנו רוצים לעשות רוכלות, ואיפה. רוכלות זה פוד טראק.

מר דודי אלון: מבחינת רישוי עסק נתנו כבר להם.

מר גדי ירקוני: לא, עזוב, אבל זו מחשבה, עוד פעם, אני אומר לכם, משימה הכי

גדולה שלנו, ואני לא רוצה לסכם עכשיו, בתוכנית העבודה הזאת, שהיא אף פעם לא תהיה מושלמת, בזה שאנחנו הגענו למסקנה, מהניסיון שלנו כבר, של כולנו, שהאגפים, כל אגף עובד בנפרד, זה חצי כוח. ואם עובדים ביחד, בשולחנות, זה לא שאין אחראי.

תמיד יש אחד, שהוא האגף האחראי, זה המתכלל. אבל איתו, יש כמה אגפים שביחד שותפי אירוע. וככה, במקום שיהיה אחד ועוד אחד 2, אני אומר לכם, זה הרבה יותר. וזו המשימה שלנו השנה, לראות איך אנחנו משכללים את השיטה הזאת, ועובדים עם כמה שיותר שולחנות, אתם יכולים לקרוא לזה שולחנות עגולים, אפשר לקרוא לזה רב מערכתי.

אני חושב שזה, גם מה שכתוב פה, בתוכניות העבודה, הן לכיוונים האלה. גם תוכניות העבודה, הן מאוד מדידות. ואני חושב שגם אנחנו נוכל להגיד איפה נכשלו. לא תמיד נצליח. אני רוצה להגיד לכם שאני מאוד מקווה שהמעקב שלנו, שפה אנחנו היינו חלשים עד השנה, נדע איך לעשות אותו יותר טוב. בגלל שאנחנו היינו, לא הספקנו, בגלל שתמיד זה הרבה עבודה למעקב מדויק.

ואז יצאנו, לפעמים המעקב יצא שלושה חודשים אחרי מה שאתם מכירים, זה כבר הופך להיות היסטוריה, זה לא מעניין. ואז אפשר להגיב.

בגלל זה גם השנה, יחד איתכם, התוכניות האלה הן רב, חלקן רב שנתיות. יש תוכניות שלא נגמרות בשנה. אבל קבענו, מה נעשה השנה? ומה בשנה אחר כך?

נועם, רק בעניין הזה של לא להפריע ליישובים, כשהתחלנו עכשיו לעשות את התב"ע על מתחם הבשור, קראנו לשדה ניצן, להנדסאים של התוכנית שלהם, מכיוון שאנחנו יודעים שיש להם תוכנית שהיא מסחר, שלא נפריע, איך זה מסתנכרן עם התוכנית הכללית, על מנת שבעצם, כמו שאתה אומר, לא יהיה ההיפך, נעשה אחד ועוד אחד, ו...

לא, אני מחכה שהמועצה תעזור מול הרגולטור.

מר נועם גל:

נכון.

מר גדי ירקוני:

כי בדרך כלל, בסופו של דבר בא הרגולטור,

מר נועם גל:

מר גדי ירקוני: אבל גילינו שזאת לא רק הבעיה שם.

מר דודי אלון: לא תמיד זה הרגולטור.

מר גדי ירקוני: הבעיה היא הרבה יותר מהרגולטור שם.

גב' רבקה בן ארי: מה שאתה אומר, שכל מתחם של הגרעין והארמון בחול, הכול הולך.

מר דודי אלון: מנסים לייצר לו מקום אחר.

מר גדי ירקוני: נכון, זה בטוח. זה כבר אמור היה ללכת, מפני שבמקום שהוא הלולים, ועל... וגם פה,

גב' רבקה בן ארי: אי אפשר לעשות שינוי ייעוד?

מר גדי ירקוני: אי אפשר. פה היינו עם היזם עצמו, דרך אגב, חברת יעל, שהיא החברה שמחזיקה, ואיתה גם הגענו למסקנה, שאי אפשר את המקום הזה, להפוך לחוקי. בגלל זה גם אין טעם להמשיך ולהילחם על זה שהם יישארו שם.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מה יהיה בשטח הזה?

מר גדי ירקוני: לא יודע, חבר'ה, אני לא יודע מה יהיה, אפשר להיות שם חממה, לולים, או בית אריזה, זה מה שמותר. אין, אי אפשר, אתה לא...

מר חנניה אווקרט: גם ה...

מר גדי ירקוני: עזוב, חבר'ה בואו, אני לא רוצה להיכנס עכשיו פרטי. זו במקרה הייתה דוגמא טובה לשאלה שביקשתי מנעמי לשאול.

מר נפתלי לדר: התייחסויות נוספות לנושא של תהליך בניית תוכניות עבודה, או לתוכניות עצמן? ניר, אתה ממשיך הלאה אם לא?

5. אישור תוכניות העבודה לשנת 2023

מר ניר ים: זה השלב, חברים, לאשר את תוכניות העבודה. לעבור משם לתקציב. תוכניות העבודה, בגדול הן בתקציב, למרות שהן לא מקושרות. אז אם יש הערות בנושא תוכניות העבודה, זה הזמן, לפני שנעבור להצבעה. יפה. מי בעד לאשר את תוכניות העבודה שמוצגות לשנת 2023? 18 בעד. מתנגדים? אין. נמנעים? אין. תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תוכניות העבודה לשנת 2023.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, תודה רבה. אני רוצה רגע לעצור את זה, ולהגיד לנפתלי ולמירב,

מר ניר ים: בעיקר לנפתלי ולמירב.

מר גדי ירקוני: למה אתה מתקן אותי? לניר היה יום הולדת, לא בגלל זה לקחתי את המיקרופון...

אני רוצה באמת, להודות לנפתלי ולמירב ולדקלה ולמאיה, שלקחו את העבודה הזאת מאוד מאוד ברצינות, וזה לא היה קל להגיע לתוצר הזה, המון השקעה, המון הכנסה שלנו לתלם, המון שעות עבודה שלהם, אחרי שאנחנו סיימנו.

גם המנהלים האחרים השקיעו פה, אני חייב להגיד, הרבה, גם מנהלי הביניים, וגם אתם, וגם מנהלי הקהילות, זו עבודה משותפת. ואני רוצה באמת, לאלה שהובילו את זה, להגיד תודה רבה, מגיע להם, ואני מאוד מקווה... אמרתי, המשימה עכשיו הגדולה שלהם, זה לראות איך אנחנו עוקבים אחרי הדבר הזה, זו המשימה הבאה. ותודה רבה, ובוא נמשיך הלאה.

מר ניר ים: עידו?

מר חנניה אווקרט: ניר, אני חושב שיהיה מבורך מאוד אם בעתיד תהליך כזה, אבל בצורה הרבה יותר מצומצמת, שלדי, יוטמע גם מול הנהגות היישובים, וזה יהיה חלק מהתהליך, לפני שאנחנו מאשרים את האישורים...

מר גדי ירקוני: עשינו, עשינו איתם מפגש אחד.

מר חנניה אווקרט: לא, אבל להכין תוכניות עבודה עם היישובים.

מר דודי אלון: לא, אתה מדבר שהיישוב עצמו יכין תוכנית עבודה.

מר חנניה אווקרט: כל יישוב יכין, ושהתקציב יהיה מבוסס על תוכניות עבודה מהסוג הזה, שלאט לאט יעברו.

גב' סילביה גרין: הייתי גם כן שמחה שבסוף התהליך, כאילו, יהיה כתוב – הצלחנו X או V.

מר אמיר פלג: זה מה שגדי אמר, שיעקבו אחרי זה.

מר נפתלי לדר: יש מדד הצלחה בכל שורה.

מר ניר ים: כן, כמובן, גם את תוכניות העבודה שעשינו לשנת 2022, אמנם נרגע, אמרתי, מהתכנון של התקציב והתוכניות לשנה הקרובה, אבל יגיע הרגע ש... הרימון הראשון של 2023, אנחנו נסתכל אחורה ונסכם על תוכניות העבודה, מה התבצע, מה לא ולמה כן או למה לא. עוד משהו, חברים? לא? רק תגיד מה להציג.

6. אישור תקציב 2023

מר עידו ליבנה: אנחנו עושים את התקציב.

מר גדי ירקוני: אתה רוצה את הדף שלך?

מר עידו ליבנה: יש לנו, העברנו לך.

מר גדי ירקוני: לא, אתה רוצה את הדף שלך קודם?

מר עידו ליבנה: מה, את דף ההערות?

מר גדי ירקוני: כן.

מר עידו ליבנה: אז אני אגיד שני דברים רק... לאחר הישיבה הקודמת, הועלו כמה נושאים בעל פה, אחד מהדברים הועבר אליי בכתב, אני אבקש להתייחס אליו. סך הכול, לא היו התייחסויות לתוכן התקציב. זאת אומרת, להערות, לסעיפים לכאן ולכאן, אז אין שינוי. אלא אם כן מישהו יבקש כרגע לעבור, לשאול שאלה ספציפית על שורה ספציפית, אנחנו נשתדל לתת את התשובה המלאה, אם יש משהו נוסף.

כן נשאלה שאלה, נעשה שתי שאלות שאנחנו רוצים לגעת בהן.

1 – נשאלה שאלה בנושא של מצב הקרנות, איפה ניר? מי עם העכבר? ניר, תעלה שנייה את הדו"ח קרנות, ואנחנו... טוב, נשאלה שאלה לגבי דו"ח הקרנות, פעם אחת לגבי השימוש בקרנות בתקציב, ופעם אחת מצב הקרנות ויכולת ההחזר.

אז אני אגיע בקרנות, רק שנייה למטה, אפשר לסובב את זה, זה קצת מורכב. דו"ח הקרנות, מאוד דומה לדו"ח האחרון. יש שם דברים שעדיין לא נרשמו, כי עד שמשרד הפנים לא מאשר אותם, לוקח לו לפעמים יותר מחודש לאשר חלק מההורדות, כמו שהוצאנו מקרן הפיתוח, ולכן זה עדיין מופיע. אנחנו מתייחסים לזה פנימית, בתוך האגף, ככסף שכבר נרשם לטובת תכנון בתי הספר, אם אתם זוכרים.

מר אמיר פלג: אפשר להפוך את זה?

מר עידו ליבנה: אני מעריך שכן. יש תצוגה, יש... יסובבו את זה, ואחרי זה נחזיר. חבריה, אני שנייה...

מר גדי ירקוני: חבריה, זה לא מצגת, אי אפשר להפוך...

מר עידו ליבנה: לא לא, אתה יכול לסובב את הדף, אבל שנייה רק אני אתייחס לנושא, נשאלה השאלה מה ההשפעות של התקציב על הקרנות, אז אני אגע בשני דברים:

פעם אחת, התקציב השנה, אנחנו לא בנינו אותו בכלל על קרנות הפיתוח, וקרן העודפים, גם כי היתרה בהם נמוכה, וגם כפי שהצגתי את זה, אני חושב, לפני חודש, וגם גדי התייחס לזה, אנחנו, הקרנות, ככל שניתן, אמורות לשמש אותנו לדברים חד פעמיים, לפיתוח, לא לשוטף. התקציב צריך להתכנס לתוך המקורות השוטפים שלנו, אלא אם כן הייתה לנו הוצאה / הכנסה חד פעמית, ולכן לא השתמשנו מתוך הקרנות, למעט שתי קרנות שמיועדות לטובת התקציב.

אחת זו קרן אגרות הביוב, ואגרות הבניה, כשאגרות הבניה משמשות את מחלקת ההנדסה, לפי ביצוע, שאנחנו רואים השנה עלייה בהיקף הבניה וההיתרים, ופעם שנייה בביוב, בעקבות גם מדידות

שאנחנו עורכים, גם שינויים בהיקף האוכלוסייה, עלייה בהיקף הכספים שנכנסים. אלה שני המקרים היחידים שאנחנו רושמים לקרן, ומעבירים חזרה לתקציב. אז אין את המקרה שהיה לפני שנה, זה פעם אחת. פעם שנייה התקציב, כמו שהצגתי אותו לפני שבוע, התקציב עושה שימוש כמעט מקסימאלי, או מקסימאלי ככל שאנחנו יודעים לבחון את הדברים, והתקציב השנה, ככל שלא יהיה שינוי, אנחנו צופים שינויים, ואנחנו לא רוצים להתנבא לפני שהם קורים, אבל ככל שיהיו שינויים, התקציב כרגע עומד במקסימום הכנסות אפשרי, מול ההוצאות הריאליות שאנחנו מבינים, ולפי התכנון שאפשר לעמוד בהם. לכן, יהיה מאוד מורכב השנה, להחזיר כסף מהתקציב השוטף לקרנות, ולמלא חזרה את הקרנות.

מצד שני, אני חייב להגיד, גם שינויים שקורים בוועדה לתכנון ובניה, בנושא של היטלי השבחה וכיוצא באלה, עשויים להשפיע. אנחנו, בכל מקרה, כשנאשר את תקציב מילואים ב', ואנחנו נאשר את זה כבר בתקציב 23, אנחנו כן נקבל החלטה במליאה, שבמידה ויש עודפים, זה לא משנה אם זה חמישים אלף שקלים, או מיליון שקלים, שנוצרים עקב שינוי כזה או אחר במהלך השנה, נוכל להעביר אותם לקרנות, ואז לקבל החלטה מסודרת, איך אנחנו משקיעים אותם, או על מה אנחנו רוצים להוציא אותם מחדש. זה בנושא של התקציב, ויכולת עבודה עם הקרנות.

מר גדי ירקוני: אני רוצה רגע בקרנות, עידו.

מר אמיר פלג: גדי, אם רק אפשר לשאול שאלה, שאולי גם תענה עליה? בעצם אנחנו הרבה פעמים משתמשים בקרנות בשוטף, תב"רים וכו' וכו', ואם בסיטואציה הנוכחית, מה נעשה בשנה הבאה, כשנצטרך את עזרת הקרנות...

מר עידו ליבנה: לא,

מר גדי ירקוני: תן לי לענות. השאלה היא מצוינת, בגלל שזה בדיוק מה שרציתי לדבר על הקרנות. הקרנות, אנחנו נהיה איתן השנה הרבה יותר זהירים, אבל יש שני דברים, אני כבר אומר, שבכל הפרויקטים שגם אנחנו מבצעים, אם תהיה לנו אפשרות להביא כסף חיצוני, ולהחזיר כסף

לקרנות, אנחנו נעשה את זה.

זה לפני שאני מדבר בכלל על תקציב, על מה שעידו אמר, שפה על התקציב הכללי. עכשיו זו החלטה שלכם גם כן. אבל יהיה, וזה אני לא אומר שלא יהיה, פה מאה אלף, שם מאה אלף, הדברים שצריכים לפתוח הם כן יילקחו מהקרנות, כיוון שאין לנו אפשרות אחרת, אנחנו לא עוצרים את המועצה בנושא תכנונים ודברים כאלה.

אבל לא יילקחו משם נושא של מיליונים במכה, עד ש... אני אומר לכם, המשימה השנה היא לשים בקרנות כספים. אם אני הצבתי לנו מטרה, היא להחזיר אותן לרף הנורמאלי, אני חושב, מעל 10 מיליון ש"ח צריכות להיות הקרנות של המועצה, תמיד.

זה בנושא הזה, אז אנחנו כבר היום התחלנו תכנון, שאם יש לנו כסף ממשרדים חיצוניים אחרים, שמעבירים לנו, לראות אפשרות איך אנחנו שמים אותם בפרויקטים, כי בפרויקטים שצבענו כסף מהקרנות, להחזיר אותם לקרנות.

עודף תקציב, או תקציב שיתגלה בתוך השנה, הוא יהיה לא רק לזה, הוא יהיה גם להגדלת... אנחנו התחלנו תקציב, ומתחילים תקציב מאוד לחוץ. תקציב שאני אומר לכם, קיצצנו קרוב ל-15 מיליון ש"ח מהבקשות שהיו, ושבעה מיליון ש"ח זה ממש בבשר החי.

אנחנו ננסה, במהלך השנה, להחזיר חלק מהזה. מה הכוונה? אם אנחנו נקבל כספים נוספים בתקציב מילואים ב' או א' מהמדינה, לא ניקח הכול לקרנות, אלא נשאיר אותן לתקציב השוטף. בסופו של דבר, אנחנו צריכים לשרת, התקציב צריך לשרת את המועצה, את היישובים ואת כל הקהילות. לא נרצה, ואני חושב שאנחנו צריכים כל שנה לשאוף לתקציב יותר גדול, הכול יותר גדול.

וגם השנה, אנחנו התחלנו עם תקציב מאוד דק, אני אומר לכם באמת, היו פה, יש עוד כאלה שכועסים עליי עד היום, הם באים לפגישות, אין אפשרות אחרת להתחיל. אבל בהמשך, אני בהחלט מצפה, גם בהחלטת הממשלה שתהיה וגם זה, שיכנסו לנו עוד כספים לשוטף, וגם תוכניות שניתן להגדיל אותן. לא הכול ילך לסגירת הג'ארה. הג'ארה זה מדברים נוספים, וגם אנחנו נהיה צריכים להמשיך ולראות איך מגדילים את השירותים לתושבים.

מר עידו ליבנה: נשאלה שאלה עקרונית שנכונה כל הזמן, אבל היא שאלה נכונה, האם

התקציב, או התקציב כמו שהוא בנוי כרגע, ישפיע על תזרים המזומנים. אני אומר, התקציב הוא

תקציב, הוא לא שייך לתזרים המזומנים, בטח בשנה כזאת, שאנחנו כמעט לא משנים את היחס בין הכנסות של המבינה, להכנסות עצמיות שלנו. השינוי הוא באחוזים בודדים, זה לא משהו שאני יכול להגיד – הגדלנו את ההכנסות העצמיות ב-15%, ואנחנו יודעים להשתמש בכסף שנכנס לנו בשוטף. ככל שעוד לא קמה ממשלה, והמנכלים, כתבתי את זה בתשובה, והמנכלים והשרים לא מתיישבים במשרדים, אנחנו לא יכולים להגיד שברבעון הראשון, לדוגמא, של השנה הבאה, יש שינוי מהותי. יש שינוי, כי אנחנו גובים ארנונה, חלק מראש בחלק מהמקרים, אבל מעבר לזה, השינוי הוא לא שינוי מהותי.

כן אנחנו צופים, כמו שבכל שנה, שאיכשהו בחציון הראשון יש שיפור בהכנסות מהמדינה, מה שמאפשר לנו טיפה לעבור את החצי שנה הראשונה יותר בקלות. אני לא רוצה להתנבא, כי אין ממשלה שעדיין נבחרה ונכנסה לתפקיד, אבל ככל שלוחות הזמנים שלהם עומדים, ותקציב המדינה יאושר, אנחנו נראה את השינוי הזה.

כן אנחנו כבר דיברנו על זה רבות, אני חושב, ברבעון האחרון, אנחנו עושים כמה שינויים משמעותיים, אחד מהם זה בתוך הגזברות עצמה, כל הנושא הזה של ניהול, גם של התב"רים, שגם משפיעים לנו על התזרים, וגם בשוטף מול האגפים, העבודה השוטפת, מה שעשינו, למעשה, ברבעון האחרון, כדי לעבור אותו, אני לא אגיד, אף פעם זה לא מושלם, תמיד יכול להיות מקרה כזה או אחר, אבל שהאגפים מתגייסים פה לנושא של הבאת הכספים שחסרים להם במשרדי הממשלה. שני השינויים האלה, אז אני אומר, חלקם עוד לא קרו, חלקם זה טכני בתוך המועצה, והמועצה מתגייסת, יחד עם ההנהלה. השינוי של גיוס סגן גזבר, ועוד שינויים...

זו הוצאה, זה לא הכנסה, אל תתבלבל.

מר גדי ירקוני:

לא בטוח.

מר דודי אלון:

צריך להוכיח שזו הכנסה.

מר גדי ירקוני:

לא בטוח.

מר דודי אלון:

מר עידו ליבנה: אין דבר, הדרישה, אנחנו ניקח את האתגר בשמחה, אבל המטרה היא בין המטרות השונות של הבקרה, זה גם באמת המידע על זה שאנחנו משפרים את התזרים. עוד פעם, אנחנו תלויים יותר מדי בגורמים חיצוניים, ואין מה לעשות בשלב הזה, עד שכמו שאנחנו צופים, ואני כן רואה את זה השנה, אני מקווה שחלק מהפרויקטים מתחילים לזוז, הכלכליים, וזה כן יכול לעשות שינוי משמעותי, בוסטים של כסף, כשיגיעו אנחנו נדווח על זה בצורה מסודרת. שאלה שלישית, אני רק רוצה לגעת בשאלות שקדמו, ואני אענה. אני חושב שהתייחסתי לזה בפעם הקודמת, אני חושב שצריך לענות על זה בצורה מסודרת. לא נעשה פה שום תהליך של קיצוץ רוחבי. זאת אומרת, לא באנו לכלל אגף ואמרנו – נכון, נתנו להם יעדים של קיצוץ בסל מועצה, זה כסף, מה שנקרא שלנו, לא משרדי ממשלה, כל אגף עשה את זה, מה שנקרא, בהתאם ליכולותיו והצרכים. אנחנו עשינו מאמץ לא לפגוע, מאמץ אדיר לא לפגוע באופן ישיר בחינוך, בסדר? אני לא מדבר...

מר גדי ירקוני: בפר קפיטה לא נגענו בכלל.

מר עידו ליבנה: בפר קפיטה לא נגענו בכלל, אני אומר, זה באמת מאמץ אדיר לא לפגוע, כדי לאשר לבתי ספר מה שהם, יחד עם השינויים שנעשו שם בגפן. ובכלל אגף החינוך, באופן עקרוני, לא קיבל את כל ההגדלות שהוא רצה, אבל אני אומר, אין פגיעה בתוכניות הקיימות, וזה הישג בפני עצמו. ויש אגפים שאנחנו ראינו בהם תוכניות, שאו לא התממשו במהלך השנה, או שאנחנו מבינים שהיתרון, התוספת שלהם לשירות לאזרח, היא משהו שאנחנו יכולים לתת בכלים אחרים. בין אם זה על ידי קולות קוראים והכנסות ממשלה, ובין על ידי פעילות משלימה, והדברים האלה נלקחו בחשבון, ועשינו שם את ההתאמות. נגענו בכמה דברים, נגענו בזה גם בתיאור התקציב. זה לגבי הנושאים שנשאלתי עליהם.

גב' סילביה גרין: אני רוצה לדעת איפה זה עומד, כל הנושא של להעביר את ה... אלינו,

כאילו,

- מר גדי ירקוני:** זה מחכה לשרים החדשים, זה לא יתקדם כל עוד אין שרים.
- מר איתן אהרון:** צריך חתימת שר הפנים, הבנתי?
- מר גדי ירקוני:** כן.
- מר עידו ליבנה:** לדעתי גם אוצר, כי הוא אחראי על התכנון עדיין? או שזה עבר? לא יודע.
- מר גדי ירקוני:** לא יודע, אבל שר הפנים אמור לחתום על זה.
- מר יובל בר:** יש לי שאלה,
- מר עידו ליבנה:** כן?
- מר יובל בר:** יש שינויים גדולים בבתי הספר. כאילו, השתתפות המועצה פה יורדת בצורה...
- מר עידו ליבנה:** אז אני אסביר, הסברנו את זה בהצגת התקציב, הראשון מימין, מה שנקרא. תוכנית הגפן שמשדד החינוך הכריז עליה, איפשהו ביולי, קצת זה, הוא הכריז עליה בצורה מסודרת ביולי, הוא דיבר עליה לפני, בעצם אומרת שכספים של המדינה, חלק מהכספים שאנחנו היית רואה אותם בתקציב, עוברים דרכנו כצינור לבתי הספר, חלק מהם עוברים ישירות לבתי הספר. בסדר? כמו שאמרתי, יכול להיות שאנחנו נצטרך לעשות שינוי רישום עוד לא הוציאו את הוראות הרישום.
- כרגע אנחנו, יחד עם רואה החשבון, עם אלון, אנחנו עשינו את השמרני, כסף שלא עובר דרכנו, רואים

אותו ישר בבית ספר, ולכן אתה רואה את הירידה. אני אומר בכסף של סל מועצה, יחד עם הכספים האלה, בתי הספר לא נפגעו. יש בתי ספר שגם אם בודקים לעומק, מה שנקרא, אני לא אגיד...

מר גדי ירקוני: תן דוגמא, כאילו, של מה אתה משלם, וכאילו לא היית משלם בשנה...

מר עידו ליבנה: אני אתן דוגמא, שכאילו חלק מה... אני אתן פריטים טכניים, כן? אבל דברים שהיו עוברים לבתי הספר עבור קולות קוראים, שהם היו עושים, שמתוכם הם היו עושים תוכניות, חלקן היו עוברות דרך המועצה, והיום בית הספר מקבל את זה כסל, שהוא יכול לבחור לבד את הקול קורא, זה לא הליך, כביכול, תחרותי. יש נושאים כמו שיפוצי קיץ, שהיו עוברים דרכנו, היינו רואים אותם, והיינו מעבירים לבתי הספר, היום הם כבר לא עוברים דרכנו, זה נכלל להם בסל הכללי. הדברים האלה זה מאות שקלים,

מר גדי ירקוני: תן להם דווקא את החשמל, תן הפוך, את הדברים שאנחנו, כאילו, לא מורידים,

מר עידו ליבנה: שנשארים אצלנו, נכון.

מר גדי ירקוני: בדיוק, שהם יבינו.

מר עידו ליבנה: אוקיי, נכון. יש סעיפים כבדים, לדוגמא, החינוך זה הסעיף הכי כבד, בסדר? פדגוגיה. יש גם סעיפים שמשרד החינוך בא ואומר לנו, פעם היינו מעבירים את זה לבית ספר, את כל הפר קפיטה, והוא היה משלם לנו, היה קונה את החשמל, כי החשמל הוא מונה מועצתי, בגלל הפאנלים וכיוצא באלה. לא משנה, אני לא אכנס כמה, אבל הוא היה קונה את זה מאיתנו, את השירותים האלה.

היום משרד החינוך אומר לי, תקשיב, אתה משלם את החשמל לבתי הספר, זו הצורה שלו להגן על

בתי הספר, מה שעשינו כדי לאפשר לבתי הספר, גם לקבל את הכסף, וגם לנו, למועצה מה שנקרא, לא להיכנס פה להוצאה שלא הייתה מתוכננת, אנחנו משלמים, אנחנו מקזזים את זה מהפר קפיטה, עושים את זה בצורה מסודרת, יש להם שקיפות, הם אמרו כמה הוציאו, כמה הורידו להם, היתרה עוברת אליהם.

השינויים האלה משפיעים, כמובן, על התקציב ועל ההורדות, בעיקר באגף החינוך, אתה רואה את זה.

מר גדי ירקוני: בשוטף זה לא הוריד להם שקל.

מר עידו ליבנה: לא, בתוכניות הפדגוגיות, בעבודה, זה גם הקל, יותר מזה אני אגיד, זה הקל עליהם בהרבה מקרים, על כל הנושא של ההתנהלות.

מר יובל בר: לא, אני שואל לגבי התשלומי הורים, מה שנקרא, זה הם לבד מחליטים? או שאתם גם מעודדים,

מר גדי ירקוני: לא, גם אנחנו, זה משרד החינוך. משרד החינוך הוא גם קובע על מה. אתה לא יכול על כל דבר לקחת תשלום הורים.

מר עידו ליבנה: כן.

מר גדי ירקוני: הוא קובע על מה, ועל מה מותר לך לתת הנחות, ועל מה לא. תשלומי הורים זה מאוד מסודר, ומאוד בעייתי היום. זה לא כמו שהיה בניצני אשכול, שהיו לוקחים 3500 שקל...

מר יובל בר: לא, ברור, גם היום יש שינויים בין...

מר גדי ירקוני: בין בתי הספר?

מר יובל בר: לא, בין שתי שנות חינוך, דווקא לטובה הפעם, אז אני לא אגיד...

מר גדי ירקוני: לא, אני אגיד לך, זה לפי גילים. בגילים שונים, מותר לקחת סכומים אחרים.

מר יובל בר: כן.

מר עידו ליבנה: השאלה היא במקומה, היא לא קשורה לתקציב, גם לפני שנה היא לא הייתה בתוך התקציב. אבל כן, בתי הספר, היום יש רגולציה... בעקבות עבודה גם של הכנסת, מאוד ברורה של תשלומי הורים. בתי הספר עושים את הגבייה, הם תמיד אומרים, גם חברי מועצה, כל מי שמעורב, להתערב שיהיה תשלום. זה לא רק עניין שהוא חובה בחלק מהמקרים, זה גם עניין שוויוני של כל ההורים, לאשר בתי ספר, עוד פעילות, עוד אקסטרה. ויחסית, גם כשזה כמה מאות שקלים, הם חשובים לבתי הספר, תמיד צריך להגיד, לעודד ולדחוף את מי שלא משלם להשתתף. הייתה עוד שאלה.

מר תמיר בוקובזה: התקציב פה, בסוף, גדל ב-154 אלף ש"ח, ביחס לתקציב מילואים ב' של 22, אני מבין נכון?

מר גדי ירקוני: הוא ירד.

מר עידו ליבנה: תסתכל, איזה שורה אתה.

מר תמיר בוקובזה: שורה 209, סך הכול כללי.

מר עידו ליבנה: לא, 210.

מר אמיר פלג: 210 זה סך הכול כללי.

מר גדי ירקוני: תסתכל במקורות, הכי ימני, 232 לעומת 231.

מר תמיר בוקובזה: הוא קטן בחמישה מיליון ₪?

מר עידו ליבנה: לא.

מר גדי ירקוני: לא.

מר עידו ליבנה: מול תקציב מילואים ב', כפי שאנחנו רואים אותו כרגע, הוא קטן, והוא קטן למעשה במיליון.

מר תמיר בוקובזה: איפה זה מופיע?

מר עידו ליבנה: שורה 210, תסתכל בתקבולים, התקבולים, למעשה, הם שווים לתוצאות, אז אני מסתכל על התקבולים, זה הכי קל.

מר תמיר בוקובזה: הבנתי.

מר עידו ליבנה: לסכום את כל ההוצאות, בהשתתפות המועצה, אני סוכם רק את ה...

מר גדי ירקוני: תראה את הסך הכול הכללי, לא את הסך הכול.

מר תמיר בוקובה: אין בעיה. זה אומר שסך כל התקציב שלנו, בסיס התקציב שלנו, שאנחנו מתחילים איתו את 23, הוא מיליון שש פחות מתקציב מילואים של 22.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר עידו ליבנה: אז אני אסביר.

מר תמיר בוקובה: אין בעיה, אני אסיים שנייה ואני אשמח להסבר. זה אומר שהצפי שלנו להגדלות של מילואים א' ו-ב', הוא משמעותית גדול יותר מהתקציב.

מר עידו ליבנה: אז אני אגע בשני הדברים, אני אסביר את הנקודה הזאת גם...

מר גדי ירקוני: תלוי אם אתה שואל את עידו, או אותי. אני אומר כן, עידו אומר לא. מפני שאני אופטימי.

מר תמיר בוקובה: לא, זה אומר שאם שמילואים א' ומילואים ב' יהיו במינוס,

מר גדי ירקוני: תמיד, תמיד, אני אתן לעידו. תמיד מילואים ב' גדול מ... גם מילואים א', גדולים מהתקציב הבסיסי.

מר תמיר בוקובה: בסדר.

מר גדי ירקוני: עכשיו,

מר תמיר בוקובה: אם השנה הזאת, אנחנו מתחילים עם הבסיס שלנו כמילואים ב' של 22, זה אומר שאנחנו...

מר גדי ירקוני: כבר עשינו קפיצה.

מר תמיר בוקובה: צופים לגידול משמעותי בתקציב.

מר גדי ירקוני: נכון. אנחנו אומרים שמה שהיה תקציב מילואים ב', בטוח יהיה לנו פחות מיליון ₪, ואנחנו מצפים שבמהלך השנה, מה שאמרתי, כל מיני דברים, יכנסו אלינו עוד תקציבים. אנחנו לא יכולים להתחייב אליהם היום.

מר תמיר בוקובה: אני מבין.

מר גדי ירקוני: אבל ההערכה שלי, שבמהלך השנה, אני לא אתפלא אם תראה במקורות לפחות 5 מיליון ₪ יותר. אבל זו הערכה, זה לא...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אפשר לשמוע את עידו?

מר עידו ליבנה: המענק נכנס, פעם אחת לדברים אוטומאטיים שאמורים לקרות. עוד פעם, צריכה לקרות קטסטרופה כדי שהם לא יקרו, זה פה המענק האוטומאטי.
2 – אנחנו מכירים, יש שינויים בתוך הממשלה, ובתקצוב, אנחנו כן רואים את השינויים, כמו שאנחנו לוקחים את ההכי ריאלי שאנחנו יכולים לקחת, כדי לדעת שאנחנו גם עם פרויקט קטסטרופה, אנחנו משאירים את המועצה מאוזנת.
לגבי השינוי הזה, המינוס מיליון הזה, אני עוד פעם נוגע – אנחנו לקחנו ב-2023 את הגפן שנתי. ב-2022, את תיקון מילואים ב', עשינו את התיקון אבל רק על החודשיים וחצי, שלושה חודשים האחרונים, ולכן,

מר תמיר בוקובה: אני אומר הפוך.

מר עידו ליבנה: לא, בסדר. ולכן, כשאתה רואה ירידה, לא, זה בסדר, לכן זה מה שאני אומר, כשאנחנו רואים את הירידה, זו לא ראייה אמיתית, אם היינו גפן, בכל 22, היינו רואים עלייה בתקציב.

מר תמיר בוקובזה: אני מבין. גדי אומר ככה – בתקציב לחוץ כרגע,

מר גדי ירקוני: אתה צודק, אבל תן לי...

מר תמיר בוקובזה: בתקציב צפוף, ואני רואה בסך הכול תקציב, שהוא הרבה יותר גדול מ-22 ש...
מ-22 ש...

מר גדי ירקוני: לא, אבל בוא אני אגיד לך למה הוא לחוץ, בגלל,

מר דודי אלון: כי הגידול בוא בין 20 ל-21, אם תראה את הגידול בין 21 ל-22, תראה שהפעם אין גידול משמעותי.

מר גדי ירקוני: כל הגידול שאתה רואה, הלך לדברים שהם לא הגדילו לנו, אלא חייבו אותנו. משכורות, ודברים כאלה, שאתה לא רואה בהם...

יש, אתה יודע, במשק מדברים על עשרה אחוזים עלייה בכל הזה. אנחנו מדברים על פחות, את השכר לקחנו שלושה וחצי, עשינו הערכות כאלה... את כל המועצות עשינו. עכשיו, גם מענק האיזון, לא נותנים לנו מאה אחוז, ופה אנחנו לוקחים בחשבון, גם לא את ה-100%, אבל אנחנו יודעים אחרי זה שיש סיכוי, שבגלל שאנחנו בעוטף עזה, יגדילו לנו, וככה תקציבים, כהנה וכהנה.

ואם תשימו לב, וזה אני אחזיר לעידו, רק בדף הראשון, תראו כמה עוטף עזה אנחנו מקבלים שם, כמה תקציבים, לא הארנונה, הכלליים, שזה מספיק שהממשלה אחרי זה מחליטה לתת עוד 50 מיליון ₪ לכל העוטף, אנחנו גדלים בעוד שבעה מיליון ₪. לא שזה יקרה, אבל זה יכול לקרות

בממשלה הנוכחית, או בהיא זה לא קרה. דברים כאלה אנחנו לא יכולים לקחת בחשבון, אבל אנחנו יודעים איפה אנחנו הולכים ללחוץ, אוקיי? יודעים איפה אנחנו הולכים ללחוץ. אז תראו כמה זה משמעותי התקציבים האלה, וגם בחינוך, אם פתאום נותנים, סליחה, לעוטף עזה, עוד עשרה מיליון ₪, אז אחד זה 2.5, משהו כזה. זה משמעותי מאוד בתקציב חינוך פתוח, ואנחנו מכירים את זה, כבר נתנו לנו עכשיו חלק מהתקציב של שנה שעברה, נתנו לנו לגמור עד סוף השנה הזאת.

אז יש לנו אי ודאות, אבל יש פה סיכונים גדולים, בגלל שגם מה שלקחנו, אין לנו ביטחון. אני אגיד לך יותר מזה, המדינה יכולה להשתגע, ולהחליט שפתאום אין עוטף עזה. לא, אין לנו את העשרה מיליון, לא את הדברים האחרים, או פגע לך פה בעשרה מיליון ₪. זה גמר לך את התקציב.

מר דני ברזילי: גדי,

מר גדי ירקוני: עידו.

מר דני ברזילי: עוד שאלה.

מר גדי ירקוני: לעידו.

מר דני ברזילי: לעידו. אתה ציינת, עידו, שקוצצו בסדר גודל של 15 מיליון ₪, מזה שבעה מיליון, אתה קראת לזה קיצוץ בבשר החי. אתה יכול לשים את האצבע על נקודה, שתיים, שלוש שבה היינו מוכרחים? כי אני אומר, יש מיליון פחות, ועוד לוקחים את האינפלציה, אז זה ברור שהיה צריך לקצץ, משום שלהוריד מיליון, ועוד 3.5 אחוז אינפלציה, ברור מאיפה הקיצוץ נובע. השאלה אם תשים את האצבע, על כמה דברים,

מר דודי אלון: יש לעידו רשימה.

- מר דני ברזילי:** כואבים ממש.
- מר גדי ירקוני:** יש לנו רשימה אצל עידו, זו הייתה כל כך עבודה סיוזיפית...
- מר דודי אלון:** הניקיון שלא עשינו השנה, למשל.
- מר דני ברזילי:** מה לא עשינו?
- מר עידו ליבנה:** הניקיון.
- מר גדי ירקוני:** לא, אבל זה לא נכנס לשנה הבאה, זה לא קשור.
- מר עידו ליבנה:** זה לא נכנס, אבל זה כסף, מה שנקרא, כסף אמיתי.
- מר גדי ירקוני:** עידו יש לו, ויפה, יכולים לשלוח לכם, לא לשלוח, אלא להראות לכם איך התחלנו את התקציב, ואיך גמרנו את התקציב. יש להם את זה. זה מעניין. אני אומר לך, כל אגף ואגף, בתחבורה ובזה, ומילאנו גם מקורות כמו שאתם רואים, מילאנו מקורות, כן. הכנסות גם. תסתכלו על הארנונה.
- לקחנו את הארנונה יותר, מפני שאנחנו בונים על זה שיהיה לנו עוד בארנונה. ובאמת לקחנו פה, אני אומר לכם, לא הסכמנו לקחת סיכונים מיותרים, אבל למשל בתחבורה, מישהו אמר לנו תהיה, סתם דוגמא, 30% העלאה. אני לא מקבל את זה, לא תהיה פה 30% העלאה בתחבורה, אוקיי? יש לנו גם אוטובוסים צולבים וגם זה, העלינו, לא זוכר בכמה.
- עכשיו, אם אני טועה, אישרנו את מילואים ב', בדיוק לדברים שאתה אומר, תמיר. אם אנחנו לקחנו חלק מההערכות שהן בתקציבים, כמו תחבורה ודברים כאלה, שאי אפשר לקצץ בהם, זה גם נושא, גם קיצצנו, קיצצנו הסעות, אנחנו מקצצים הסעות, הולכים לעשות הכנסות של כמה הסעות ביחד, לא משנה. כל מיני דברים, התייעלויות.

אבל חוץ מזה, לא העלינו את ההסעות ב-30%, 15 מיליון להעלות ב-30%, תחשבו כמה כסף זה. אז העלינו בעשרה אחוזים?

עכשיו, אם אנחנו נראה פתאום, במילואים ב', שטעינו, הכסף הראשון שיתפנה, ילך לשם, לתקציבים שאנחנו חייבים. אבל אנחנו לא יכולים לקחת, כמו שעידו אמר, יותר מדי סיכונים. לקחנו גם לפה וגם לשם. אני מעריך, אני לא מעריך, אני חושב שיש תקציב אחראי ונכון, שגם אם יהיו קטסטרופות, אנחנו יודעים לעבור אותו.

מר דודי אלון: איתן?

מר איתן אהרון: ... ארוכות.

מר גדי ירקוני: אני לא מדבר יותר היום.

מר איתן אהרון: סעיף 29, היטל הטמנה פלוס דמי כניסה לאתר דיה. בשבועות הקרובים, הולך לעלות פה דו"ח ועדת ביקורת על דו"ח המבקר לעניין אתר דיה, ואני רואה פה שיש, זה בעצם, בסכום אחד גם את היטל הטמנה שהולך למשרד להגנת הסביבה, פלוס דמי הכניסה לאתר דיה. אנחנו מדברים על 2,130,000 ביחד. אפשר להגיד כמה זה וכמה זה?

מר גדי ירקוני: אותו סכום. 40 פחות,

מר דודי אלון: בין 350 ל-400 דמי הכניסה,

מר איתן אהרון: הדמי כניסה.

מר דודי אלון: כל השאר זה...

מר איתן אהרון: אוקיי. עכשיו, בהמשך לזה, האם דרשתם תשלום ארנונה מ...

מר גדי ירקוני: כן, הם הגישו ערעור.

מר איתן אהרון: אוקיי.

מר גדי ירקוני: זכותם להגיש ערעור.

מר איתן אהרון: כמה הארנונה שביקשתם? לשנת 22 כמובן,

מר גדי ירקוני: ביקשנו 700 אלף ₪.

מר עידו ליבנה: מעל 700.

מר איתן אהרון: אוקיי, וראיתם משהו מזה?

מר גדי ירקוני: לא, אמרתי שהם הגישו ערעור. הגישו ערעור...

מר תמיר בוקובזה: הוא שאלה כמה ביקשתם ל-22.

מר עידו ליבנה: אני אומר, 22,

מר תמיר בוקובזה: לא לשנה,

מר עידו ליבנה: אני אומר, זה לשנה...

מר תמיר בוקובה: 775 אלף ₪ זה לשנה.

מר עידו ליבנה: נכון. ואנחנו ביקשנו מיום, מה שנקרא, מיום המדידה, באופן יחסי. נשאלה גם שאלה קודמת, בעת שהצגנו את התקציב בפעם הראשונה, רק לקריאה, לצורך העניין, האם גם הכנסנו את זה, לצורך העניין, בצפי הארנונה, ואמרנו שאנחנו נקטנו,

מר גדי ירקוני: לא.

מר עידו ליבנה: בשמרנות, מה שנקרא. אנחנו יודעים שחלק יכנס, חלק גדול יכנס, אבל הם הגישו ערעור, ואנחנו לוקחים את זה...

מר דודי אלון: אנחנו לא יודעים להעריך את זה.

מר גדי ירקוני: לא יודעים להעריך, ואני אגיד לכם יותר מזה, יתבהר לנו,

מר איתן אהרון: למי מגישים? למשרד הפנים?

מר עידו ליבנה: לא לא,

מר דודי אלון: יש ועדת ערעור.

מר איתן אהרון: ועדת ערר, לוועדת ערר,

מר גדי ירקוני: יש ועדת ערר. עכשיו, אנחנו יודעים, אני כבר אומר, חבר'ה, תקשיבו רגע, אתם לא כל כך תשמחו שה-700 פה, הם לא פה.

אני אגיד לכם יותר מזה, בגלל שאני הכי גלוי איתכם, אנחנו יודעים שאנחנו ביקשנו על כל השטח,

והתברר לנו שכמעט אין מטמנות שמבקשות על כל השטח, הן מבקשות רק על השטח הפעיל בסכומים כאלה.

השטח הפעיל, זה אותו בור, או משהו, שממלאים. זה, הם יהיו צריכים להביא את זה לוועדת השגות וזה. ברור לכם שאם מישהו משלם, מקבל 400 אלף, כנראה הוא לא ישלם 700 אלף.

מר תמיר בוקובזה: למה הוא מקבל 400 אלף, זאת השאלה, אבל בואו נתקדם.

מר גדי ירקוני: אבל זה עזבנו עכשיו, נכון, לא נחזור לזה. בסדר, אז אני אומר עוד פעם, אנחנו עשינו את מה שהוא אמר, אנחנו דרך אגב, זה לא פשוט עם הארנונה, אנחנו נתקדם...

מר איתן אהרון: לפי הערר שלהם, כמה הם טוענים שהם צריכים לשלם?

מר עידו ליבנה: אני לא רוצה לתת תשובות, גם הכול מוקלט,

מר גדי ירקוני: אני עשיתי טעות.

מר עידו ליבנה: כן, אני אשמח זה. אני אומר, אנחנו נתנו את זה לפי העמדה המקצועית שלנו, בסדר? כמחלקת הארנונה, תיק מנהל הגבייה, נתנו לזה את העמדה המקצועית שלנו...

מר גדי ירקוני: סגור רגע את ההקלטה.

הפסקה בהקלטה

מר עידו ליבנה: אם יש שאלות נוספות, אם אין צורך לעבור על משהו נוסף בתקציב, אני אבקש לאשר את התקציב. יש הערות נוספות? אני קופץ לפני העגלה?

מר ניר ים: לא, רק כדי שיהיה ברור, ושלא ייפול בין, בדיוק מה אנחנו הולכים לאשר היום. אנחנו, בגדול, הולכים לאשר את תקציב 2023, שמסתכם בשורה 210, בסכום של 231,651,000 זה התקציב ל-2023. הוא משתקף גם בעמוד 27, רק שזה דו"ח, הדו"ח שאנחנו מגישים למשרד הפנים.

מר תמיר בוקובזה: אנחנו מאשרים אותו בנפרד? או שזה באותו...

מר ניר ים: לא לא לא, זה בגדול, זה אותם מספרים זה אותם 231 מיליון, הוא בנוי בפורמט אחר.

מר תמיר בוקובזה: אז יש לי שאלות, כאילו, משהו לא תואם לי פה במספרים, קראתי אותו, הוא לא מתחבר לי למספרים של הטבלה הזאת.

מר ניר ים: הוא מוצג, אוסף הסעיפים פה הוא אחר. אני אומר, זה פורמט מעט שונה, אבל עדיין, בסכומים הגדולים, הוא מדבר על אותו הדבר. על אותו סכום של הכנסות, מול אותו סכום של הוצאות. תמיר,

גב' יפה בוקובזה: מה לא מתאים, תמיר?

מר תמיר בוקובזה: טוב.

מר גדי ירקוני: תשאל מה לא מתאים לך...

מר תמיר בוקובזה: לא, אני מנסה להבין, לא מסתדר לי, לא בגלל שיש פה טעות. החלוקה פה היא שונה, סך הכול עצמיות פה, וסך הכול לפני כיסוי,

מר ניר ים: נכון.

גב' יפה בוקובזה: נכון, כי זה...

מר תמיר בוקובזה: זה סעיפים שונים. בסדר, יכול להיות...

מר דודי אלון: אתה עוד בעולם של חברה בע"מ.

גב' יפה בוקובזה: זה המתכונת של משרד הפנים.

מר ניר ים: נכון, זה מתכונת. אפשר, הוא גם מבלבל, אני מסכים איתך. למשל, ה-

22 מיליון, שאנחנו מדברים על סך הכול עצמיות, הוא עושה רק את העצמיות, ולא את הארנונה הכללית ממאי מלמעלה. יש פה, אבל זה הדו"ח שאנחנו, בגדול מחויבים אליו.

מר גדי ירקוני: זה היה במנדט הבריטי,

מר תמיר בוקובזה: נחכה למנדט האמריקאי או משהו.

מר ניר ים: ומי שיראה בעמוד 26, שנייה אחת... בעמוד 26, באותה שורה, 210,

אבל מתחת לעמודה של השכר, יראה שהשכר בשנה הזו, מתוכנן על 91,568,000, וזה גם מה שמופיע בעמוד האחרון האחרון, שמפצל את השכר בין המחלקות השונות, שגם הוא מסתכם בהצעה ל-2023, של 91,568,000. כלומר, אנחנו מאשרים את התקציב, של 231 מיליון, שבתוכו מרכיב השכר הוא 91,568,0100.

מר תמיר בוקובזה: שאלה לגבי מרכיבי השכר.

מר ניר ים: כן?

מר תמיר בוקובזה: התקציב נבנה בהתייחס לדו"ח המבקר בעניין? או שלא?

גב' יפה בוקובזה: המבקר...

מר תמיר בוקובזה: היה דו"ח שכר, דו"ח שכר של המבקר, במהלך השנה הזאת ניתן דו"ח, גדי גם הגיב עליו, למיטב זיכרוני. הוא לפי דעתי גם פורסם למליאה.

מר ניר ים: תראה, דו"ח השכר, קודם כל ככה, דו"ח השכר של המבקר, זה נושא שמטופל, אבל בעיקר יש שם נושאים מנהליים, זאת אומרת,

מר תמיר בוקובזה: לא לא, יש שם עניינים כספיים בסכומים לא מבוטלים, לא משהו זניח. פערים, ואי התאמות, ודברים כאלה. אני מבין שלא, זאת אומרת, לפי המבטים, אני מבין שאף אחד לא התייחס לדו"ח בבניה של התקציב הזה, שיש שם פערים משמעותיים, שצריכים התייחסות. זאת אומרת, זה דברים שדורשים תיקון.

מר ניר ים: אני אומר, כשאנחנו נשב ביחד, ואנחנו נשב, כי תבוא ועדת הביקורת ותביא את ההמלצות שלה, בנושאים הכספיים, מדובר לא על סכומים גדולים, ממש לא. מדובר על כמה, קצת פערים בנושא שאגב, נושא של פנסיות תקציביות, אני זוכר בגדול, אבל באמת שולי לגמרי. בעיקר, מדובר שם על נהלים. חסר נוהל קליטת עובד, חסר נוהל...

מר תמיר בוקובזה: נשים בצד, אני לא מתייחס לתקציב, אני התייחסתי...

מר ניר ים: נוהל אחר, אבל לא בהיבטים כספיים. אנחנו, כל שנה, באמת מחדש, סופרים את ה...

מר דודי אלון: יש כל מיני שמות של שורות, אצל יפה רשימה שהיא צריכה להזיז.

מר ניר ים: סופרים את האיננוטר של העובדים, בתקן העלאות שמתבקשות, ומשרד הפנים מנחה אותנו, בדרך כלל מנחה אותנו בהעלאות. אנחנו גם מתייחסים למה שקרה, כמו להסכמים חדשים שקורים במשק.

השנה חוונו דרמות בקטע הזה, גם בעובדים סוציאליים, גם סייעות, כל מיני אירועים מהסוג הזה. אז כן, מתייחסים לכל, וזאת בגדול התוצאה. אז זהו, אז על זה אנחנו מדברים, כן, דורון?

מר דורון צמח: אני רוצה לשאול את עידו ויפה, אני כבר, זה סעיף שאני בקדנציה הראשונה שלי, הארוכה, ניסיתי להעלות. שורה 152 – מלווים להסעות תלמידים. אני רוצה לדעת אם זה עדיין רק למושבים?

מר גדי ירקוני: לא, מה פתאום.

גב' יפה בוקובזה: זה גם לקיבוצים.

מר דורון צמח: זה גם לקיבוצים?

מר עידו ליבנה: כן.

מר דורון צמח: אז כשלא הייתי פה קרה משהו. אז אולי אני אלך.

מר גדי ירקוני: דרך אגב, גם פה אנחנו מנסים, הנה העלית סעיף מעניין, שהוא הרבה כסף, והוא גם חינוכי. אחת המטרות שלנו השנה, גם דיברנו... מיכל הלכה אני רואה, נכון? גם כן לעשות פה עבודה מערכתית, אגפית, ולראות איך אפשר לעשות את הליווי הזה לדבר חינוכי. אני לא

יודע בדיוק איך, עם י"בניקים, עם י"א...

מר דודי אלון: כמו שאמרת לנועם, בדיוק שאלה – תשובה?

מר גדי ירקוני: כן.

מר דודי אלון: היום קיבלנו הצעה מאיזושהי מכינה, שאחת מהשיחות שהייתה לנו איתם, איך הם בעצם, בשעות לקהילה, הם בבוקר עולים להסעות ועושים ליווי.

מר גדי ירקוני: בדיוק. אז א', תראו שזה 1,200,000... הסיפור הזה.

מר דורון צמח: השאלה היא אם הם גם עושים נפשות.

מר גדי ירקוני: לא, אני מקווה...

מר דורון צמח: זה מכינה, בכל זאת.

מר אמיר פלג: תלוי איזו מכינה.

מר גדי ירקוני: לא היא לא דתית.

מר דורון צמח: לא דתית?

מר גדי ירקוני: אני אומר, זה דברים שאנחנו חייבים לטפל בהם, מפני שהם סכומים

ענקיים, מיליון ש"ח, כל שנה מיליון וחצי, רק על ליווי הסעות. עכשיו, אם נצליח למצוא משהו, זו דוגמא...

מר דודי אלון: כן.

רויטל דג'אווי בן יעקב: דודי, אפשר?

מר טל בורנשטיין: שאלה.

מר גדי ירקוני: שאלה זה פה.

מר אמיר פלג: רויטל רוצה.

מר טל בורנשטיין: אפשר את הרמקול? אני מצביע, פשוט לא...

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא הבנתי.

מר גדי ירקוני: לא משנה.

מר דודי אלון: הוא מצביע ולא ראו אותו, אז הוא מבקש, שנייה, לשאול שאלה.

מר עידו ליבנה: כן?

מר טל בורנשטיין: יש את ה... שכר משרתים בקודש.

מר גדי ירקוני: בלניות, אתה יודע מה זה בלנית? אני לא ידעתי. אתה לא יודע מה זה

בלנית? הוא של השומר הצעיר, בגלל זה הוא לא יודע.

מר איתן אהרון: אני אישית לא, כי המקווה אצלנו, מקווה לנשים. אבל אם היה מקווה לגברים,

מר תמיר בוקובזה: על פי שוויון הזדמנויות אין הבדל, וגם לגברים מותר להיות בלן במקווה לנשים.

מר גדי ירקוני: באמת?

מר תמיר בוקובזה: לפי החוק כן, זה היה משעשע לקרוא את זה.
(מדברים ביחד)

מר עידו ליבנה: חבר'ה, בואו ניתן לרוויטל. חבר'ה, זה הדיון בכיוון של השומר הצעיר. היו עוד בדיחות, אבל חבר'ה, יש פה בלניות, נותנות שירותים למועצה בין היתר.

רויטל דג'אווי בן יעקב: עוד סעיף שצריך לתת עליו את הדעת, אנחנו חמישה חודשים לפני פתיחת עונת הרחצה, עוד לא התקיים דיון על הבריכות, תקצוב בריכות רלוונטי, חמישה חודשים, סוף מאי, שבועות כבר.

מר דודי אלון: אין תקציב משמעותי כרגע לבריכה פה, בגלל שלא התקיים דיון. על אותו משקל של השירותים הקהילתיים, אחרי שאנחנו נסיים דיון, ואנחנו גם נראה איך יוצאים למכרז וכאשר, ואז נבוא לפה עוד פעם. לא היה דיון, לכן לא היה מה להביא לסעיף.

מר דני ברזילי: בריכה לא קשורה לשירותים קהילתיים, כי זה חמישה...

מר גדי ירקוני: לא, אז הוא אומר 'כמו'.

מר דני ברזילי: אוקיי.

מר גדי ירקוני: הוא אומר 'כמו'.

מר דודי אלון: נשתדל להביא את זה בצמוד.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא, אז מה זה אומר? שלא יהיה תקצוב לברייכה?

מר דודי אלון: לא ב-א'.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אבל התקציב צריך...

מר גדי ירקוני: רויטל, אני אגיד לך, לפי הערכתי, אם יהיה, אם תחליטו פה על מתווה, אנחנו נחליט על מתווה לברייכה הזאת שיש לה תוחלת, לא נראה לי שהכסף הזה יהיה מה שיעזור אתכם מלאשר את זה. אבל אני חושב שקודם יש לנו בעיה, בכלל לא עם...

מר דודי אלון: עקרונית, איך מפעילים את זה.

מר גדי ירקוני: איך מפעילים את זה, איך זה הופך להיות טוב, וכמה כסף, אם שמים שם מיליון ש, או 170 אלף ש, ואיך...

מר דודי אלון: בסוף זה עניין של שיתוף פעולה גם מהנהגות יישובים,

מר גדי ירקוני: בדיוק.

מר דודי אלון: ומיישובים סמוכים. ובסוף צריך להיות איזה מתווה שהוא...

- רויטל דג'אווי בן יעקב:** אבל טוב, לא לתת לזה להגיע טוב לפתחה של עונת הרחצה.
- מר גדי ירקוני:** אם זה לא יהיה עד סוף מרץ, זה לא יהיה השנה. זו ההערכה שלי.
- מר אמיר פלג:** רגע, אז הולכים לעשות דיון?
- מר דודי אלון:** זה רשום במסגרת הסעיפים...
- רויטל דג'אווי בן יעקב:** לא רק על בריכת צוחר, על כל הבריכות צריך.
- מר דודי אלון:** אבל לא צריך, עוד פעם, זה בדיוק העניין. דווקא ככל שפותחים את זה רחב, ככה איבדנו את המיקוד.
- מר גדי ירקוני:** תראו, אנחנו נביא רק על צוחר, אם אתם תרצו, תביאו גם על האחרים באותו דיון.
- מר אמיר פלג:** אין הבדל בין צוחר ל...
- מר גדי ירקוני:** לפי דעתנו יש, בואו לא נפתח את זה עכשיו.
- מר דודי אלון:** לדעתי יש הבדל, אבל...
- מר אמיר פלג:** לא צריך לפתוח את זה, אבל הובטח דיון כבר לפני חודשים, למה הוא לא התקיים?

מר דודי אלון: אני אגיד את זה לזכות של ניר, הוא הקטין בצורה כל כך קטנה את

הסעיפים נדחים למליאה, שאני כבר לא זוכר כמה סעיפים נדחים יש, תסתכלו בעמוד הראשון.

מר אמיר פלג: עכשיו אתה דוחה את זה למרץ. למה לדחות למרץ?

מר דודי אלון: נותן לכם חופש לשבועיים.

מר אמיר פלג: זה היה לפני חצי שנה, למה עד מרץ? למה לא בישיבה הבאה?

מר דודי אלון: כל מה שיש פה למטה, זה נושאים שעברו בהנהלה, היו צריכים להגיע,

לא רואים את זה, ובסוף...

מר אמיר פלג: דודי, אבל בואו נדבר על זה, למה לדחות את זה? פעם שעברה דחינו...

למה עוד פעם?

מר שמיל בלברמן: בואו נגמור את הנושא של התקציב. קודם נצביע לתקציב.

מר עידו ליבנה: אני אגיד את זה....

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני עדיין מחכה לדיון על תוכנית הלהט"ב של המועצה, זה גם

בנושאים הנדחים.

מר גדי ירקוני: מה אמרת? סליחה, לא שמעתי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא, הוא דיבר על נושאים נדחים, שיש שפע. אז כן, יש שפע נושאים.

מר גדי ירקוני: אנחנו גם רוצים להביא פה עוד, כאילו, את נווה אשכול שיבואו ויציגו, באמת לא את זה ולא את זה, ועוד היו לנו כאלה שאנחנו רוצים את איך קוראים לזה? בית ספר קידום נוער... יש המון דברים שאנחנו לא מספיקים לעשות, בגלל שלא מספיקים. גם אי אפשר לקרוא לכם כל שלושה שבועות, שבועיים, זה המון.

מר טל בורנשטיין: רוויטל, אני אשמח לעזור לקדם את זה גם כן, את מה שהעלית כרגע.

מר גדי ירקוני: את מה?

רוויטל דג'אווי בן יעקב: את הדיון על התוכנית, הגישה המועצתית לקהילה הלהט"בית.

מר גדי ירקוני: להט"בית.

מר אמיר פלג: מה זה ה-ק'.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: קווירים.

מר תמיר בוקבזה: זה חדש, זה להט"ב משוכלל.

מר גדי ירקוני: זה, חבר'ה רגע רגע, לא פה...

(מדברים ביחד)

מר אמיר פלג: אתה יודע מה זה? מה זה קוויר?

מר גדי ירקוני: רגע, רוויטל, תפנו שניכם למיכל. זה אצל מיכל. היא מרכזת את זה במרכז, אצלה הרכז, תרכזו דרכה את הנושא שאתם רוצים, וכשתחליטו שצריכים, אם צריכים

להביא אותו הנה, דרך מיכל, תביאו אותו הנה, זה בסדר.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אתם החלטתם. אני מצטטת מה שנאמר בישיבה קודמת.

מר גדי ירקוני: זה דבר אחר, זה לא על הלהט"ב,

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה היה להט"ב, להציג את נתוני הסקר המועצתי שנעשה, והצגת הגישה המועצתית בהתאם לתוצאות הסקר.

מר גדי ירקוני: לא בהתאם לתוצאות... אז אני חושב,

רויטל דג'אווי בן יעקב: דיון...

מר ניר ים: לפעמים היא צודקת.

מר גדי ירקוני: לא, אבל אני זוכר משהו אחר.

מר ניר ים: אנחנו אחרי האירוע,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אחרי חודש הגאווה התוסס.

מר ניר ים: חודש הגאווה, עם כל המתח... הסיפור שהיה במועצה, אנחנו כבר התכנסנו, דרך אגב, יותר מפעם אחת, באיזשהו צוות שתכליתו לראות איך עושים את חודש הגאווה, בכלל איך מתייחסים לנושא הזה במועצה, איך מגיעים להסכמות על איך עושים את זה, גם עם ה...
להסכמות עם מי?

מר איתן אהרון:

מר ניר ים: מה?

מר איתן אהרון: הסכמות עם מי?

מר ניר ים: עם הציבור החרדי – דתי שקיים פה. ואגב, לא רק חרדי – דתי, יש גם חילוניים שלא מסכימים עם הגישה שאומרת – הכול מותר בכל מקום, ואפשרי. חכה, צריך לייצר פה, בכל זאת, אנחנו קהילה מגוונת, צריך לייצר איזה שהן הסכמות, ולראות איפה לא דורכים חזק מדי אחד על היבלות של השני.

רויטל דג'אוי בן יעקב: זה בדיוק הדיון שצריך לעשות.

מר ניר ים: זאת עבודה שאנחנו כרגע עושים אותה. זה דיון שאנחנו מקיימים אותו, והוא כמובן בדרך להגיע למליאה.

מר שמיל בלברמן: לא מקובל הסכמות מה? הסכמות עם מי?

מר גדי ירקוני: אז אני אגיד לך, זה לא עם מי, זה אנחנו יש לנו... זה לא קשור רק לדתיים, הם אולי העלו את זה. יש לנו פה במועצה, הרבה סוגים וגוונים של אנשים. רגע, ועכשיו צריכים לראות, הנהלת המועצה, דרך המליאה, הפוך, הנהלת המועצה אל המליאה, מה אנחנו, איך אנחנו חושבים, מה הם גבולות הגזרה בכזה אירוע, לטוב ולרע. גם איפה נכנסים, איפה לא נכנסים והכול, כשלא עושים את זה מסודר, גם האנשים האחראיים על זה, לא יודעים מה הגבולות שלהם, האם מותר להם אצלי בבית, סתם דוגמא...

מר שמיל בלברמן: בטוח שלא נעשה את זה בחלוציות, בסדר?

מר גדי ירקוני: אז בדיוק על זה מדובר. לא מדובר שלא נעשה בכלל, מדובר מה כן נעשה, ואיך נעשה, שכולנו יודעים לחיות עם זה בשלום.

מר דודי אלון: שהקהילה עצמה תרגיש, מה שנקרא, בטוחה ומחובקת.

מר גדי ירקוני: כן.

מר חנניה אווקרט: בעקבות מה שאמרת, והגבת לנושא של המלווים, אני מאוד מבקש להיות מאוד מאוד רגישים לכל שינוי בנושא הזה, ואני אגיד למה. שני חברים מהיישוב שלי, חבר וחברה, שהם סבים, מלווים כבר לפחות חמש שנים תלמידים. הם מכירים כל תלמיד בשמו, הם נמצאים בהסעה והם יודעים להגיד לנהג, אדוני, חכה פה עוד 2 דקות, צריך להגיע עוד תלמיד. וכשהתלמיד לא הגיע, וגמרו את ההסעה, הוא יודע, או היא יודעת להתקשר להורים שלו להגיד – את כנראה אולי שלחת את הילד, אבל אולי הוא לא הגיע, אולי הוא חולה. וסוגרים מעגל. והסתא המלווה, גם מסייעת וגם מלווה מכרם שלום, דרך סופה והלאה, שהיא מכירה כל תלמיד בשמו, ומה הרגישויות שלו. אז לפני ש...

מר דודי אלון: אתה צודק, זו גם פרנסה של חלק מהאנשים,

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד משהו,

מר חנניה אווקרט: יש לזה ערך שונה לגמרי מאשר מישהו, עם כל הכבוד להתנדבות, שהיום תורן מוישה, מחר אהרון, ואין שום קשר עם ההורים, שום קשר עם הילדים. זה טכני לגמרי.

מר גדי ירקוני: אתה צודק במיליון אחוז.

מר עידו ליבנה: חד משמעית.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד, רגע, אני רוצה להגיד שכנראה הן יחידות סגולה. בגלל שהרבה מלווים, לא עושים את המשימה ככה, אלא להיפך, אנחנו שומעים ביקורת אדירה על המלווים.

הלוואי שכל המלווים היו כמו שאתה מייצג, גם לא היינו נוגעים בזה. הבעיה שלנו, שהפתרון הוא לא טוב. הוא אי – כל היום רודפים אחרי כאלה שיהיו מלווים. אחרי זה הם לא מגיעים בדיוק, ואחרי זה הם לא כולם עושים את זה כמו שני הסבים האלה שנתת דוגמא, ואנחנו גם עושים את זה לא טוב, גם משלמים כסף, וגם לא מבסוטים.

ברור שמי שעושה את זה טוב, אנחנו מאוד רוצים שכולם, ואם אנשים פה יודעים על כאלה שהם רוצים לעשות... ויודעים, תביאו לנו, על כל היום הזה,

מר חנניה אוקרט: בגלל זה אמרתי ברגישות.

מר עידו ליבנה: בסדר. אני חושב שכמו כל דבר במועצה, אני אומר, עושים פה באמת ברגישות, והרגישות היא נמצאת פה בכל מקום. ואם צריך להיעשות שינוי, הוא יעשה ברגישות, אבל ברור שרואים את האנשים. בעיקר את תושבי המועצה, גם הילדים וגם תושבי המועצה שעובדים פה, רואים בצורה מאוד... נמצאים מול עינינו.

ולכן, כמו שגדי אמר, נכנסים לעבודה, לא בהינף של קולמוס מוחקים, או מוסיפים דבר כזה או אחר, יש פה משמעויות.

מר דודי אלון: יש חוסר...

מר עידו ליבנה: ברורות לנו המשמעויות, ולכן אנחנו, מה שנקרא, זה נכנס לצוות עבודה, זה ייקח את הזמן, וזה יהיה. אני מבקש, כן אני יודע, צריך להצביע.

מר דודי אלון: בסוף צריך לאשר תקציב.

מר ניר ים: כן, כבר לא...

מר עידו ליבנה: אני מבקש לאשר את תקציב המועצה על 231,651,000 ₪, בשנת 2023, מי בעד?

מר גדי ירקוני: לקחת לניר את העבודה, הוא מה זה נעלב.

מר דודי אלון: מי עשה תקציב?

מר גדי ירקוני: זה נכון.

מר ניר ים: 18 בעד.

מר עידו ליבנה: יש מתנגדים?

מר ניר ים: מתנגדים? אפס.

מר עידו ליבנה: נמנעים?

מר ניר ים: נמנעים, אפס.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תקציב 2023 בסך 231,651,000 ₪.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, תודה רבה.

מר דודי אלון: תודה.

מר גדי ירקוני: עידו ויפה, כל הכבוד לכם על עבודה, באמת...

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

3. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

החלטה: הוחלט פה אחד (13 בעד) לאשר את תקציב והאצלת סמכויות ועדים מקומיים לשנת 2023.

5. אישור תוכניות העבודה לשנת 2023

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תוכניות העבודה לשנת 2023.

6. אישור תקציב 2023

6.1 הצעת תקציב לשנת 2023

6.2 דו"ח 2 למשרד הפנים

6.3 תקציב שכר לשנת 2023

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תקציב 2023 בסך 231,651,000 ₪.